

Dosarul nr. 1ra-1153/2023
1-18009771-01-1ra-19072023

Curtea Supremă de Justiție
ÎN CHEIERE

03 iulie 2024

mun.Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată în componența:

Președinte – Malanciuc Ion,

Judecători – Eremciuc Ghenadie, Roic-Botezatu Lilia,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea recursurilor declarate de către avocatul Jecov Nicolai în numele inculpatului Maresiev Serghei și de către avocatul Dandș Veaceslav în numele inculpatului Novacov Andrei, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Comrat din 03 ianuarie 2018 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 06 martie 2023, în cauza penală în privința lui

Maresiev Serghei Xxxx, născut la xxxx, originar și domiciliat în xxxx,

și

Novacov Andrei Xxxx, născut la xxxx, originar și domiciliat în xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.07.2014 - 03.01.2018,

Instanța de apel: 30.01.2018 - 17.10.2018,

03.07.2019 - 06.05.2021,

02.06.2022 - 06.03.2023,

Instanța de recurs: 07.02.2019 - 21.05.2019,

28.07.2021 - 01.03.2022,

19.07.2023 - 03.07.2024.

Asupra recursurilor menționate, completul de judecată

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Comrat din 03 ianuarie 2018, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

- *Maresiev Serghei* în baza art.145 alin. (2) lit.e), i), j) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.79 Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;

- *Novacov Andrei* în baza art.145 alin.(2) lit.e), i), j) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.79 Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, *Maresiev Serghei* și *Novacov Andrei* la data de 05 februarie 2013, aproximativ la orele 16:48 min., împreună au intrat în apartamentul nr. xxxx, situat pe str. Xxxx, or. Xxxx, în care locuia minorul Ianevici Alexandr, născut la xxxx, unde, în urma unui conflict, apărut între ei și Ianevici Alexandr, *Maresiev Serghei* i-a aplicat ultimului cu pumnul mâinii drepte o lovitură în regiunea temporală stângă a capului, apoi, dându-și seama de caracterul infrațional al acțiunilor sale, inculpații în comun au aruncat

peste gâtul lui Ianevici Alexandr un fir electric de la un dispozitiv de încărcare pentru un aparat fotografic, și trăgându-l, au început a-l sugruma pe Ianevici Alexandr, în urma cărui fapt a survenit decesul lui Ianevici Alexandr din cauza asfixiei mecanice.

Prin acțiunile sale *Maresiev Serghei* și *Novacov Andrei* au comis infracțiunea prevăzută de art. 145 alin.(2) lit.e), i), j) Cod penal, după indicii calificativi- *omorul săvârșit cu bună știință asupra unui minor, de două sau mai multe persoane, cu deosebită cruzime.*

3. Împotriva sentinței au declarat apel adjunctul procurorului în Procuratura UTA Găgăuzia, Velicov E., succesorii părții vătămate Ianevici Alexandr și Ianevici Marina, inculpatul Maresiev Serghei și avocatul acestuia Tuhari Igor, inculpatul Novacov Andrei și avocatul acestuia Lepilov Natalia, care au solicitat:

- procurorul, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Maresiev Serghei și Novacov Andrei recunoscuți vinovați în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e), i), j) Cod penal să le fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen 10 ani, fiecăruia, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului a indicat, că sentința în partea aplicării prevederilor art. 79 Cod penal, în privința inculpaților Maresiev Serghei și Novacov Andrei, cu stabilirea pedepsei sub limita minimă prevăzută de art. 145 alin. (2) Cod penal, este una neîntemeiată, ce urmează a fi casată.

Infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. e), i), j) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor excepțional de grave, care a fost comisă cu o deosebită cruzime și cu bună-știință împotriva minorului.

Astfel, prevederile art. 79 Cod penal, nu pot fi aplicate în privința inculpaților Maresiev Serghei și Novacov Andrei, deoarece ei nu au recunoscut vina în infracțiunea ce li se incriminează și nu sau căit în cele comise.

Ținând cont de gradul de pericol social al infracțiunii comise de ei, inclusiv de prejudiciul cauzat, precum și faptul, că inculpații nu au îndeplinit nici una dintre condițiile, prevăzute de art. 79 Cod penal, a considerat că pedeapsa aplicată acestora este prea blândă.

Stabilirea pedepsei persoanelor ținând cont de vârsta lor minoră este prevăzută de legislator la art. 70 alin. (3) Cod penal, ce reglementează, că la numirea închisorii persoanei, care la momentul săvârșirii infracțiunii nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii este numit în limitele jumătății din pedeapsa maximă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea săvârșită.

Prevederile acestei norme, aplicarea căreia este obligatorie, reduce pedeapsa, prevăzută de art. 145 alin. (2) Cod penal, sub limita minimă, adică în limitele a 10 ani.

- succesorii părții vătămate - Ianevici Alexandr, Ianevici Marina, care au solicitat casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei invocând motivul blândeții acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie înăsprită pedeapsa inculpaților Maresiev Serghei și Novacov Andrei până la limita prevăzută de articolul învinuirii.

Apelanții au menționat că, executând asemenea pedeapsă blândă neproportională, inculpații se vor întoarce la părinții lor și se vor bucura personal de viața părinților săi, în timp ce l-au lipsit de viață infracțional pe fiul lor Sașa.

La fel, au indicat că, art. 145 alin. (2) Cod penal prevede ca pedeapsă închisoare pe termen de la 12 până la 20 ani sau detențiune pe viață, iar inculpaților le-a fost stabilită o pedeapsă ridicolă. În sentință este menționat direct că, în acțiunile inculpaților nu au fost stabilite - careva circumstanțe, care agravează răspunderea.

În opinia succesorilor părții vătămate, pedeapsa stabilită de instanță nu va atinge scopul

indicat la art. 61 Cod penal.

De asemenea au menționat că, pe tot parcursul urmăririi penale și în ședințele de judecată, inculpații nu numai că nu și-au recunoscut vinovăția, dar nici nu s-au căit de cele comise.

Astfel, inculpații Maresiev Serghei și Novacov Andrei potrivit art. 16 alin. (6) Cod penal au comis o infracțiune excepțional de gravă, iar norma art. 145 alin. (2) Cod penal, prevede închisoare sau detențiune pe viață. Instanța de judecată a indicat circumstanțele care atenuează răspunderea inculpaților: vârsta lor minoră la momentul săvârșirii infracțiunii, însă aceasta nu a ținut cont de faptul că, fiul lor avea doar 15 ani, adică de asemenea era minor, când el a fost lipsit de viață.

Contrar faptului vinovăției inculpaților, aceștia nu se recunosc vinovați și nu se căiesc în cele comise. Astfel, instanța de fond clar a indicat, circumstanțele de fapt în care a fost comisă infracțiunea de către Maresiev Serghei și Novacov Andrei, unde în apartamentul lor a fost depistat fiul Alexandru, motivul decesului în urma sugrumării, strangulării lui cu cablu de la dispozitivul de încărcare, faptul intrării inculpaților în apartament, ușa de la intrare fiind deschisă de către fiul lor nu cu mult timp înainte de deces și victima nu avea careva leziuni corporale, iar inculpații l-au împins pe fiu, contrar voinței lui, aceasta demonstrând că între inculpați și victimă exista un careva conflict, deoarece în mod forțat ei nu ar fi intrat în apartamentul lor.

Inculpații au încercet să ascundă faptul intrării în apartament înainte de decesul victimei, prevenindu-l pe martorul ocular Raetchi Ilia ca acesta să nu spună nimănui că el i-a văzut, când și cum ei au intrat în apartament.

- inculpatul Maresiev Serghei și avocatul Tuhari Igor, care au solicitat, casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Maresiev Serghei să fie achitat în legătură cu lipsa în acțiunile lui a elementelor infracțiunii.

Avocatul Tuhari Igor a menționat că, în cadrul ședinței judiciare vinovăția inculpaților nu a fost dovedită, sentința este neîntemeiată, ilegală și urmează a fi casată.

A indicat că, atât prima instanță, cât și partea acuzării în rechizitoriu afirmă că, pe 05.02.2013 aproximativ la orele 16.48 inculpații Maresiev Serghei și Novacov Andrei au intrat în apartamentul, în care a locuit Ianevici Alexandr, unde din cauza conflictului apărut între ei și Ianevici Alexandr, Maresiev Serghei i-a aplicat ultimului cu pumnul mâinii drepte o lovitură în partea temporală stângă a capului, apoi inculpații, după versiunea instanței de judecată, au aplicat pe gâtul lui Ianevici A. un fir electric de la dispozitiv de încărcare pentru aparat de fotografiat și întinzându-l au început a-l sugruma pe Ianevici A., în urma cărui fapt a survenit decesul lui de la asfixia mecanică.

În opinia apărării, instanța de judecată eronat a apreciat probele cauzei penale, a examinat unilateral și neobiectiv cauza și greșit a pronunțat o sentință de condamnare.

Concluziile instanței de judecată, contravin unei alteia și materialelor cauzei, și anume:

- instanța de fond afirmă că, Maresiev Serghei a aplicat o lovitură lui Ianevici Alexandr în partea temporală stângă a capului, însă din materialele cauzei (foto și video de examinare a cadavrului, procesul-verbal de examinare a cadavrului din 06.02.2013, actul de examinare a cadavrului nr. 17 din 14.09.2013, expertiza traseologică nr. 12/54965 din 28.08.2013, expertiza medico-legală în comisie nr. 333 din 04.11.2013), rezultă că, urma pe partea temporală stângă a capului lui Ianevici Alexandr are o formă zimțuită și a putut fi formată cu partea zimțuită a sticlei de la camera de baie sau a obiectului care are o constituție analogică. În opinia apărării concluzia precum că, Maresiev Serghei i-a aplicat o lovitură în regiunea temporală lui Ianevici Alexandr,

nu-și găsește argumente în materialele cauzei;

- de asemenea a indicat că, în conformitate cu probele menționate mai sus, pe corpul lui Ianevici Alexandr nu erau alte urme, care ar putea fi aplicate în urma loviturii cu mâna. Astfel, versiunea primei instanțe precum, că Ianevici A. inițial a fost imobilizat în urma loviturii, nu-și găsește confirmare în materialele cauzei. Prin urmare, concluziile instanței de fond nicidecum nu pot fi motivate și nu poate fi explicat faptul lipsei vreunor urme de împotrivire pe corpul cadavrului sau în atmosfera înconjurătoare în timpul presupusei strangulări;

- versiunea instanței de judecată referitor la strangularea lui Ianevici A. cu un fir de la dispozitiv de încărcare pentru aparat de fotografiat nu a fost confirmată prin prezența armei presupuse de săvârșirea omorului;

- scenariul ulterior al acțiunilor, înaintat de instanța de judecată precum că, după strangulare cadavrul a fost mutat de către inculpați spre ușa de duș și a fost fixat în așa mod, încât a imitat autospânzurare cu ajutorul curelei de la „kimono”, de asemenea nu suportă critici. Conform declarațiilor lui Ianevici Marina, care a depistat corpul fiului, bucla (sau nodul) de la cureaua pe gâtul lui Ianevici nu era strânsă, iar când ea a început a o descurca, ceea ce în opinia ei și a dus la gândul, aceasta nu putea fi o spânzurare. Însă, dacă ar fi fost făcută o încercare de a pune cadavrul uman pe genunchi pentru fixarea acestuia, ar fi fost necesar ca să fie strânsă, de altfel cadavrul simplu ar fi fost lunecat și ar putea fi imposibil de a-l fixa. Însă, în cazul spânzurării, după încetarea mișcărilor convulsive ale corpului relaxarea mușchilor, bucla (sau nodul) întocmai ar putea să se slăbească și această poziție a corpului ar fi întocmai una firească și explicabilă;

- a notat că, instanța de judecată afirmă că, anume Maresiev Serghei a aplicat pe partea temporală o lovitură lui Ianevici Alexandr, deși în materialele cauzei lipsesc careva probe, care ar putea servi drept temei pentru această afirmație. Mai mult, instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că, Maresiev Serghei este stângaci, iar urmele atribuite presupusei lovituri se află în partea stângă, și nu în partea dreaptă;

- a indicat că, conform teoriei recunoscute unanim a evoluției clinice a asfixiei mecanice, în parcurgerea timpului asfixia mecanică trece câteva etape, care împreună în mediu durează 5-6 minute, iar conform materialelor cauzei, inculpații s-au aflat în apartamentul lui Ianevici Alexandr timp de 3-4 min, iar, conform versiunii susținute de instanța de judecată, timp de 10 min. Însă, nici 2-3 min., și nici 10 min., nu ar fi suficiente pentru efectuarea tuturor acțiunilor atribuite inculpaților conform scenariului propus de instanța de judecată. Mai ales că, inculpații la momentul decesului victimei au fost minori, nu posedă cunoștințe despre etapele parcurgerii asfixiei mecanice și nu dispun de deprinderi necesare pentru a săvârși acțiuni incriminate de strangulare și de imitare a spânzurării. Printre altele, arată ca real scenariul instanței de judecată, dacă să se țină cont de circumstanțele cauzei că, inculpații și-au dat seama de faptul, că în moment de la serviciu poate să se întoarcă mama Ianevici Marina și știind, că au fost văzuți cum intrau în apartamentul martorului Raețchi Ilia (rezultă chiar din declarațiile inculpaților și ale lui Raețchi Ilia) au comis omorul.

Suplimentar a menționat avocatul că, scenariul propus de instanța de judecată, presupune existența unui motiv, a unui anumit caracter psihologic al inculpaților, prezența unui plan, deprinderilor și a timpului necesar, însă nici una dintre condițiile menționate nu au fost stabilite în cadrul dezbaterilor judiciare.

Referitor la rezultatele expertizelor judiciare, care au fost puse la baza învinuirii a indicat că, conform procesului-verbal de examinare a cadavrului din 06.03.2013 și actul nr. 17 de examinare a cadavrului din 14.09.2013 s-a constatat că, brazda de strangulare pe gâtul lui Ianevici

A. era în timpul vieții, este oblic ascendentă, de o adâncime și expresie neregulată, deschisă, iar ca motiv al decesului - a fost stabilită ca fiind - asfixia mecanică - presiunea organelor gâtului cu buclă (sau nod) prin spânzurare. De asemenea, conform fotografiei nr. 3, anexată la procesul verbal de examinare a cadavrului și înregistrării video însoțită de examinarea cadavrului, anexată la materialele cauzei, pe corpul lui Ianevici A. era un șnur negru cu icoană. Posibil, anume acest „șnur” nimerind sub cureaua de la „kimono”, ar fi putut servi ca motiv al urmei mult mai pronunțate a uneia dintre părți de brazdă de strangulare, care mai târziu de către experții trasologi a fost calificată neîntemeiat ca urmă de la fir electric. Această circumstanță (prezența „șnurului” pe gâtul cadavrului) nu a fost cercetată și nu i s-a dat careva apreciere nici de către experții-traseologi în cadrul expertizei traseologice nr. 12/5-4965 din 28.08.2013, nici de către medici legiști în cadrul expertizei medico-legale în comisie nr. 333 din 30.09.2013.

Astfel, instanța de judecată a indicat că, aceste argumente au fost combătute prin expertiza traseologică, ceea ce absolut nu corespunde cu materialele cauzei, fiindcă experții nici nu au verificat prezența „șnurului” pe corp și ei nu au fost puși la curent referitor la existența acestuia, despre ce certifică conținutul actului de expertiză.

Totodată, nu este de acord cu poziția instanței de judecată, precum că, argumentul referitor la depășirea împuternicirilor se combate prin scrisoarea Centrului Național de Expertize Judiciare, anexată la materialele cauzei la insistența părții apărării, care certifică faptul atestării experților Egupov S. și Pascal A. pentru efectuarea expertizei traseologice, care se ocupă de studierea urmelor și mecanismelor de formare a acestora. Partea apărării nici nu a contestat faptul prezenței la experți criminaliști Egupov și Pascal a atestării în domeniul traseologiei. Apărarea a imputat efectuarea prospecțiunilor, ce nu țin de competența experților-criminaliști, ci țin exclusiv de competența medicilor legiști, și anume - examinarea urmelor, lăsate cu ceva sau de cineva pe corpul uman.

Încălcările imputate la efectuarea expertizei traseologice instanța de judecată le-a ignorat și nu a considerat necesar de a le da careva apreciere în sentință.

În privința expertizei medico-legale traseologice nr. 12/5-4965 din 28.08.2013 a relatat, că reieșind din conținutul actului de expertiză medicii legiști nu au efectuat careva prospecțiuni proprii. Întregul text al expertizei înseamnă o simplă citare și transcriere a documentelor cauzei, prezentate experților. O simplă citare a documentelor prezentate și a prospecțiunilor efectuate anterior de către alți specialiști nicidecum nu pot fi calificate ca „cercetare cu aplicarea unor cunoștințe speciale și a unor proceduri tehnico-științifice”, iar concluziile formulate de către experți în cadrul acestei expertize, nicidecum nu sunt argumentate, doar dacă să nu consideră ca argument, de exemplu, referitor la faptul, că răspunsul propriu a fost formulat în baza expertizei traseologice. Astfel, din textul expertizei nu este clar, în baza căror temeieri experții au ajuns la concluzia că, motivul decesului lui Ianevici A. a fost strangulare cu buclă (sau nod), și nu sugrumare. Astfel, nu a fost invocată nici o opinie proprie, doar concluzii. Cu atât mai mult, în textul raportului de expertiză experții fac concluzia despre asfixia mecanică, prin strangulare, bazându-se pe „datele examinării medico-legale a cadavrului” - brazda de strangulare izolată, transversală, deschisă, îngustă, cu margini exacte și pe datele expertizei traseologice, adică răspunzând la toate întrebările de bază (1, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10) medicii legiști se referă la datele examinării medico-legale a cadavrului, care sunt absolut opuse și încă își argumentează concluzia în baza rezultatelor expertizei traseologice, care, după cum s-a depistat, a fost redactată cu încălcarea competenței. Anume medicii legiști urmau să efectueze prospecțiuni proprii în privința

motivelor apariției urmelor de asfixie pe corpul lui Ianevici A.. A considerat apărarea că, dacă experții au considerat că, ei nu au o suficientă experiență, cunoștințe, informație destulă, ei urmau să refuze să răspundă la întrebările, ce prezintă pentru ei o dificultate, și să nu-și formuleze concluzia în baza opiniei altor experți din domenii învecinate. De asemenea a menționat că, contradicțiile în expertiza medico-legală constă și în aceea, că experții în textul expertizei se eschivează să răspundă la fiecare întrebare în parte, formulând răspunsuri generale cu citate din documentele anexate, de asemenea, concluzia „despre brazda de strangulare izolată, transversală, deschisă, îngustă” contravine materialelor cauzei, actului de examinare a cadavrului, fotografiilor, și chiar conținutului expertizei medico-legale. Astfel, a notat că, răspunsurile expertizei medico-legale în comisie în loc de a elucida circumstanțele cauzei, condiționează prezența unui cerc de întrebări, la care ancheta așa și nu a primit răspunsuri și anume: Pe gâtul lui Ianevici A. sunt prezente una sau două brazde de strangulare? Dacă totuși este una, atunci cum de explicat concluzia experților că, brazda de strangulare este „transversală, îngustă, cu margini clare”, atunci conform procesului-verbal de examinare a cadavrului din 06.02.2013, actului nr.7 de examinare a cadavrului din 14.09.2013, raportului de expertiză medico-legală din 18.02.2013, raportului de expertiză trasologică nr. 12/5-4965 din 28.08.2013, fotografiilor anexate la materialele cauzei, pe gâtul lui Ianevici A. este o urmă cu lățimea de 5 cm. Dar, dacă totuși brazde de strangulare sunt două, după cum este prezentat în raportul de expertiză traseologică și strangularea a survenit în urma presării cu fir, atunci cum de explicat neizolarea brazdelor și caracterul vădit ascendent, cel puțin a brazdei superioare. Precum și faptul, că în timpul strangurării gâtului cu „șnurul” au rămas întregi, nu s-au fracturat oasele laringelui, mărilor lui Adam. Dacă strangularea a avut loc cu ajutorul „șnurului” și urma mai jos de mărilor lui Adam a fost lăsat anume de el cu aplicarea ulterioară asupra curelei „kimono”, atunci cum de explicat lipsa urmei inferioare de la curea „kimono”. Iar dacă urma porțiunii inferioare a curelei „kimono” a fost aplicată milimetru cu milimetru pe urma de la „șnur” și urmele lor au coincis pe deplin, atunci cum de explicat paralelismul lor absolut, coincidența neizolării urmelor pe ceafă și cum de explicat, că doi adolescenți minori nepregătiți au putut să producă o lovitură, apoi strangularea cu „șnurul” apoi să fixeze corpul în poziție de așezat, aplicând cureaua de la „kimono” pe gât, astfel încât urmele să coincidă ideal, imitând urme oblic ascendente și deschise, caracteristice pentru strangulare și toate acestea timp de 2-3 minute. Cum? Nici experții-criminaliști, nici medicii legiști nu au elucidat faptul dacă brazda este deschisă, atunci pentru săvârșirea strangurării (dacă aceasta ar fi avut loc) persoana a treia urma să aibă punct de sprijin pe corp (pe spatele) victimei. Și în asemenea caz urmau să rămână urme pe spinare, omoplați, urme care nu au fost depistate. Medicii legiști, ca și experții-criminaliști nu au reflectat, nu au studiat, nu au apreciat prezența pe gâtul lui Ianevici A. a „șnurului” de la cruciuliță și posibila lui influență asupra creării formei brazdei de strangulare în cazul când se afla aceasta sub curea de la „kimono”. Instanța de judecată a ignorat argumentele părții apărării și s-a abținut de a da apreciere expertizei medico-legale din 30.09.2013. La fața locului pe 05.02.2017 nu au fost ridicate amprente digitale, nu au fost fotografiate în mod convenit (cu utilizarea riglei de proporții mari și cu extensiune bună) și fixate locul de localizare a corpului, urme pe corp; nu au fost ridicate mostre de culoare brună de pe haina lui Ianevici Alexandr cel mic și cel mare, nu a fost fixată prezența tuturor hainelor pe cadavru, nu au fost păstrate în mod convenit înregistrările de pe camerele video de supraveghere în apartamentul familiei Raețchi, chiar însăși cureaua „kimono” a fost ridicată mai târziu, după ce a fost spălată de către rude, nu a fost chemat pentru examinarea cadavrului medicul legist, nu au fost luate mostre de sânge de pe

cadavru și de la fața locului ș.a. Toate aceste curențe ale colaboratorilor organului de urmărire penală au dus ca rezultat la inexactități și dificultăți, apărute în cele din urmă în privința stabilirii imaginii celor întâmplate și consideră că, anume aceasta a servit ca motiv de înaintare a învinuirilor contra inculpaților, căci de altfel ar fi fost foarte ușor de constatat faptul strangulării sau spânzurării.

Ținând cont de cele relatate, apărarea a considerat că, vinovăția inculpaților nu a fost dovedită.

- inculpatul Novacov Andrei și avocatul Lepilov Natalia, care au solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Novacov Andrei să fie achitat în legătură cu lipsa în acțiunile lui a elementelor infracțiunii.

Avocatul Lepilov Natalia în numele inculpatului Novacov Andrei a solicitat casarea sentinței și emiterea în privința inculpaților Novacov Andrei și Maresiev Serghei a unei sentințe de achitare. În motivarea apelului a indicat că, prima instanță a examinat cauza în mod superficial și neobiectiv, iar sentința de condamnare este neîntemeiată care urmează a fi casată.

A considerat apărarea că, instanța de judecată nu a dat răspuns argumentelor apărării cu privire la timpul săvârșirii infracțiunii incriminate inculpaților, ora omorului presupus fiind indicată în rechizitoriu 16.48.

Apelantul a indicat că potrivit descifrărilor apelurilor telefonice de intrare și ieșire de pe și la numerele, de care s-au folosit inculpații și decedatul Ianevici Alexandr, prezentate de organul de urmărire penală pe 05.02.2017 la orele 16:52 a fost fixat apelul de pe numărul lui Novacov Andrei la numărul de fix a lui Maresiev Serghei, cu durata de 40 de secunde, ceea ce certifică faptul că, la acea oră, inculpații erau deja acasă, fapt ce se confirmă de asemenea și prin declarațiile acestora.

Însă, instanța de judecată a respins argumentul dat, pe motiv că, efectuarea apelului la orele 16.52, nu constituie confirmare a faptului, că inculpații se aflau în apartamentele lor, și nu în apartamentul lui Ianevici A., deoarece de pe telefonul fix al familiei Maresiev, a vorbit nu Maresiev Serghei, ci tatăl lui, Maresiev Andrei, care la acel moment a venit de la serviciu acasă. Astfel, instanța de judecată a concluzionat, că apelul a fost făcut de pe telefonul mobil al inculpatului Novacov Andrei din apartamentul lui Ianevici A., când în opinia instanței, ambii inculpați încă se aflau în el.

Avocatul a menționat că, ajungând la asemenea concluzie instanța de judecată nu a considerat necesară audierea lui Maresiev Andrei pentru a-i adresa o simplă întrebare, dacă a avut loc din partea lui o convorbire telefonică pe 05 februarie 2013 la orele 16.52 (cu durata 40 secunde).

De asemenea, în declarațiile sale martorul Raetchi Ilia afirmă, că în discuția cu Maresiev Andrei, ultimul a indicat în mod direct, că fiul lui Maresiev Serghei de la orele 16.50 se afla acasă. Însă, din declarațiile lui Novacov Andrei, rezultă că la 05.02.2013, la orele 16.52 el a sunat de pe mobilul său lui Maresiev Serghei la numărul fix pentru a concretiza chestiunea în privința instalării programului în calculator.

Probe privitor la un alt „scenariu” de efectuare a apelurilor telefonice în dosar nu există. De asemenea menționează că, ignorând probele existente ale convorbirii telefonice între inculpați, instanța de judecată a considerat necesar să ia poziția, care contravine probelor administrate și anexate la materialele cauzei.

Potrivit declarațiilor martorului Raetchi Serghei, acesta a ieșit afară după ce în apartament la orele 16.50 a intrat fratele lui Raetchi Ilia și s-a aflat în ograda casei până la orele 17.15, când a văzut-o pe Ianevici Marina, care se întorcea acasă. Totodată, martorul a confirmat că, a văzut în tot acest timp intrarea în scară și în același timp de acolo nimeni nu a ieșit și nu a intrat, inclusiv Novacov Andrei și Maresiev Serghei. Astfel, declarațiile lui Raetchi Serghei confirmă, în primul rând, declarațiile celor învinuiți în privința faptului, că atunci când ei plecau Raetchi Ilia mai era pe palier și, că cel mai important, exclud probabilitatea faptului, că Maresiev Serghei s-ar fi putut întoarce în apartamentul lui Ianevici după orele 16.52, când el, la numărul fix a vorbit cu Novacov Andrei. Însă, versiunea acceptată de către instanța de judecată, pusă la baza sentinței nicidecum nu explică faptul, când totuși și în ce mod Maresiev Serghei s-a întors acasă. De asemenea, chiar declarațiile lui Maresiev Serghei precum, că ei se aflau în apartamentul lui Ianevici aproximativ 10 minute urmează a fi apreciate critic, deoarece inculpatul Maresiev Serghei personal a indicat, că nu s-a uitat la oră și poate doar să aprecieze foarte aproximativ ora aflării în apartamentul lui Ianevici Alexandr. De asemenea, motivul, pentru care el a venit la Ianevici Alexandr a fost unul stresant, ceea ce firește și condiționează faptul aprecierii denaturate a timpului. Dacă Maresiev Serghei, totuși, s-ar fi aflat în apartamentul lui Ianevici timp de 10 minute, după cum afirmă instanța, atunci l-ar fi văzut martorul Raetchi Ilia, care, după cum este indicat mai sus, s-a aflat în ograda casei aproximativ până la orele 17.15, iar plecând, a văzut-o pe Ianevici Marina, care se întorcea acasă.

A considerat apărarea că, instanța de judecată nu dispune de temeiuri suficiente de a afirma, că învinuiții se aflau acasă la Ianevici A. timp de 10 minute. Astfel, reieșind din materialele cauzei, inculpații au avut maximum 2 minute, ceea ce este nu doar destul de puțin probabil, dar practic este imposibil - timp de 2 minute, - conștientizând, că în orice moment de la serviciu poate să se întoarcă mama victimei, care întotdeauna se întoarce de la serviciu aproximativ la această oră, - știind, că i-a văzut martorul Raetchi Ilia, când intrau în apartament (chiar salutându-se cu el), - neștiind totodată, că videocamera, instalată de Raetchi Ilia pe scară, în ziua ceea nu funcționa, - doi minori fără deprinderi speciale au aplicat o lovitură lui Ianevici A., apoi au comis presare cu un fir (fără a lega un nod în jurul gâtului) și, drept continuare, au camuflat aceste acțiuni sub formă de sinucidere prin presare cu cureaua de la „kimono”, totodată atât de iscusit au aplicat pe gât curea de la „kimono”, încât urma lui a fost pusă exact pe presupusa urmă de la fir, chiar până la partea laterală a gâtului, unde urma este oblică ascendentă. Mai mult ca atât, săvârșirea acțiunilor incriminate și 10 minute (versiunea instanței de judecată) ar fi insuficiente, căci conform practicii clinice procesul de strangulare a persoanei ocupă minimum 5-6 minute. Iar după versiunea instanței de judecată învinuiților le-a fost necesar mai întâi să înceapă discuția, apoi să aplice lui Ianevici Alexandr o lovitură, în urma căreia el și-ar fi pierdut cunoștința, să găsească un fir de la aparat pentru fotografiat, apoi să săvârșească strangularea (timp de 5-6 min.), după care să utilizeze cureaua de la „kimono”, să mute corpul spre ușa de la camera de baie, să fixeze cadavrul în așa mod încât el să nu cadă plat, jos, pe podea, să fixeze pe gât nodul de la cureaua „kimono” în așa fel, încât să imite ridicarea prin aplicarea ideală a curelei „kimono” pe gâtul cadavrului, astfel să coincidă brazdele de strangulare. Este destul de clar, că e absolut imposibil de a săvârși toate aceste acțiuni fără planificare, fără deprinderi corespunzătoare și fără a poseda cunoștințe despre evoluția clinică a asfixiilor mecanice în termen scurt.

De asemenea a menționat că, la baza învinuirii și sentinței de condamnare cu privire la strangularea lui Ianevici Alexandr, sunt puse următoarele concluzii ale experților: - procesul-

verbal de examinare a cadavrului din 06.02.2013 și actul nr. 17 de examinare a cadavrului din 14.09.2013. A menționat că, argumentul instanței de judecată expus în sentință, precum că, argumentul respectiv este combătut prin expertiza traseologică, nu corespunde materialelor dosarului, deoarece experții nici nu au verificat prezența firului pe corp și ei nu au fost puși la curent despre existența acestuia, despre ce certifică chiar conținutul actului de expertiză din 28.08.2013.

Prin raportul de expertiză medico-legală din 18.02.2013, întocmit de medicul legist Topal Carolina s-a constatat, că pe corpul lui Ianevici Alexandr au fost depistate indicii specifici de spânzurare: brazda de strangulare în partea superioară a gâtului, în mușchiul gâtului după mersul brazdei de strangulare, în locul de fixare a mușchilor sterno-claviculare mastoidiene și indicii asfexiei generale: cianoza feței, hemoragii sub pleura plămânilor, pete Tardieu, starea lichidă a sângelui în cavitățile vaselor, hiperemie venoasă a organelor interne. De asemenea, s-a constatat, că brazda de strangulare era în timpul vieții, neregulată, deschisă, ce după cum a fost menționat mai sus face parte din indicii specifici de spânzurare. Această expertiză a fost efectuată de către expert în termeni restrânși după survenirea decesului;

- expertiza traseologică nr. 12/5-4965 din 28.08.2013, întocmită de expertul criminalist Egupov S. și expertul-criminalist superior al centrului de criminalistică și expertiză legală UTA Găgăuzia, Pascal A. Conform scrisorii CNEJ nr. 4600 din 06.10.2015 experții Egupov S. și Pascal A. au fost atestați în următoarele domenii de criminalistică - expertiza dactiloscopică, expertiza armelor „albe”, expertiza traseologică, expertiza balistică, expertiza tehnică a documentelor, expertiza grafoscopică și de portret. Experții-criminaliști, însă, au formulat concluzia în privința urmelor, lăsate pe corpul lui Ianevici A.. Concomitent, avocatul Tuhari Igor a expediat la Centrul Național de Expertize Judiciare pe lângă Ministerul Justiției, care de asemenea este organul de atestare a experților criminaliști și Centrul Tehnico-Criminalistic de Expertize Judiciare pe lângă MAI, interpelările dacă poate fi efectuată expertiza traseologică de către experți-criminaliști. A considerat avocatul că, răspunsurile la întrebările care au fost adresate experților-criminaliști Egupov S. și Pascal A., nu țin de competența experților judiciari ai Centrului, or, la materialele cauzei a fost anexat răspunsul de la Centrul Național de Expertize Judiciare nr. 4821 din 21.10.2015 conform căruia răspunsul la întrebările 1,2,3,4, sunt de competența Centrului de Medicină Legală pe lângă Ministerul Sănătății. O asemenea opinie o are și Centrul Tehnico-Criminalistic de Expertize Judiciare pe lângă Ministerul Afacerilor Interne - scrisoare 34/12/1063 din 12.10.2015 (vol. 6, pag. 123), de asemenea, conform informației deschise de pe site-ul serviciilor publice servicii.gov.md, expertiza traseologică poate include identificarea urmelor, lăsate de corpul uman pe diferite suprafețe, dar nicidecum invers (adică identificarea urmelor, lăsate cu obiecte străine pe corpul uman, deja nu intră în descrierea expertizei traseologice, ci poate fi comandată medicilor legiști prin intermediul site-ului serviciilor publice). Astfel, conform practicii, experții traseologi formulează concluzii în privința urmelor, lăsate pe obiecte neînsuflețite, pe când analiza urmelor, lăsate pe corpul uman ține exclusiv de competența medicilor legiști.

Privitor la calitatea expertizei traseologice a menționat că: - concluziile experților se formulează în baza comparării urmelor de pe fotografiile cadavrului Ianevici A. și urmelor, obținute pe corpul uman viu, în cadrul așa-numitului experiment operativ. Din materialele expertizei, precum și chiar din spusele expertului-criminalist Pascal A., audiat în ședința de judecată, experimentul operativ în privința urmelor lăsate pe corpul uman cu curea de la „kimono”

și fir de la dispozitivul electric a fost efectuat pe mâna unuia dintre experți fără a indica și a lua în considerație asemenea indicii, ca sex, vârstă, masa, constituția corpului, culoarea și elasticitatea pielii, starea medicală a subiectului, tegumentele căruia au fost studiate și supuse presiunii. Ceea ce duce la negare și permite să fie apreciate critic toate concluziile, bazate pe un asemenea experiment operativ. Experții-criminaliști au formulat concluzia precum, că conform fotografiilor prezentate, urma lăsată pe gâtul lui Ianevici A. ar fi putut fi lăsată cu firul unui dispozitiv de încărcare pentru telefonul „Nokia”. Însă, după cum a fost menționat anterior de către experți, nu a fost studiată circumstanța prezenței pe gât a firului spânzurat de la cruciuliță. Această circumstanță de asemenea permite să fie apreciate critic concluziile experților traseologi (și chiar fără a ține cont, că ei totuși au efectuat prospecțiuni, ce țin de competența medicilor legiști). De asemenea menționează, că proveniența urmelor pe gâtul cadavrului lui Ianevici A. este circumstanța fundamentală a acestei cauze, și această circumstanță a fost pusă la baza învinuirii. Despre incompetența experților în cadrul acestei expertize spune de asemenea și utilizarea incorectă a termenilor de bază - de exemplu brazda de strangulare numită ca urmă de triangulație. De asemenea, în fond este eronată studierea de către experți a brazdei pe gâtul cadavrului, ca două urme diferite, și nu una, deși a unei brazde de strangulare largi. Sub o asemenea abordare, experții nu au explicat motivul paralelismului absolut al urmei superioare și inferioare și motivul neînchiderii.

A concluzionat apărarea că, expertiza traseologică nr. 12/5-4965 din 28.08.2013 a fost efectuată cu cele mai grave încălcări de competență, procedură și metodologia de efectuare a prospecțiilor despre motivele apariției urmelor pe corpul uman și nu poate fi pusă la baza învinuirii.

Este nefondată concluzia instanței de judecată, expusă în sentință precum, că argumentul despre depășirea împuternicirilor se combate prin scrisoarea de la Centrul Național de Expertize Judiciare, anexată la materialele cauzei la insistența părții apărării (vol. VI, pag. 122), care certifică faptul atestării experților Egupov S. și Pascal A. pentru efectuarea expertizei traseologice, care se ocupă de studierea urmelor și mecanismelor de formare a acestora. Partea apărării nici nu a contestat faptul prezenței la experții criminaliști a atestării în domeniul traseologiei. Apărarea a imputat efectuarea prospecțiunilor, ce nu țin de competența experților criminaliști, ci țin exclusiv de competența medicilor legiști, și anume - examinarea urmelor, lăsate cu ceva sau de cineva pe corpul uman.

Încălcările sus-menționate imputate la efectuarea expertizei traseologice instanța de judecată le-a ignorat și nu a considerat necesar de a le aprecia în sentință.

Organul de urmărire penală a emis pe 30.09.2013 ordonanța privind numirea expertizei medicale complexe și a expertizei traseologice. Contrar cerinței procuraturii, Centrul de Medicină Legală a efectuat doar expertiza medico-legală, fără implicarea expertului-traseolog. În cele din urmă, concluziile experților din start nu sunt complete.

Reieșind din textul nr. 12/5-4965 din 28.08.2013 medicii legiști nu au efectuat absolut careva prospecțiuni proprii. Întregul text al expertizei reprezintă o simplă citare și transcriere a documentelor cauzei, prezentate experților.

În opinia apărării o simplă citare a documentelor prezentate și a prospecțiunilor efectuate anterior de către alți specialiști nicidecum nu poate fi calificată ca „cercetare cu aplicarea unor cunoștințe speciale și a unor proceduri tehnico-științifice”, iar concluziile formulate de către experți în cadrul acestei expertize nicidecum nu sunt argumentate. Din textul expertizei este

absolut clar, în baza căruia temei expertizii au ajuns la concluzia, că motivul decesului lui Ianevici A. a fost presare cu buclă, și nu strangulare. Nu a fost invocată nici o prospecțiune proprie, doar concluzia.

Contradicțiile în expertiza medico-legală constă și în aceea, că experții în textul expertizei se eschivează să răspundă la fiecare întrebare în parte, formulând răspunsuri generale cu citații din documentele anexate. De asemenea, concluzia „despre brazda de strangulare izolată, transversală, deschisă, îngustă” contravine materialelor cauzei, actului de examinare a cadavrului, fotografiilor, și chiar conținutului expertizei medico-legale. Cel puțin, din fotografiile cadavrului rezultă clar că, brazda nu este îngustă, ci largă. Îngustă este doar porțiunea unei urme, „studiate” prin expertiza trasologică, iar medicii legiști fără a intra în esența întrebărilor puse, simplu au citat selectiv documentele lor anexate la dosar. Astfel, răspunsurile expertizei medico-legale în comisie în loc de a elucidă circumstanțele cauzei, condiționează prezența unui cerc de întrebări, la care organul de urmărire penală așa și nu a primit răspunsuri.

Lăsarea fără răspuns a întrebărilor adresate experților nu permit să afirmăm că, organul de urmărire penală a prezentat tabloul deplin al infracțiunii. Aceste divergențe cheie, cel puțin demonstrează deficiențele învinuirii, certifică insuficiența probelor pentru afirmare, că a avut loc anume strangularea lui Ianevici A. și certifică faptul, că opinia din start a medicului legist Topal C. despre spânzurare este unica variantă, care, cel puțin, nu contravine faptelor constatate la examinarea cadavrului și fotografierea acestuia și logic explică forma și caracterul urmelor pe corpul lui Ianevici A. însă, opiniile altor experți formează versiuni, care nu se supun nici unei critici sau nu explică pe deplin toate circumstanțele în privința provenienței și caracterului urmelor pe corpul lui Ianevici A..

Instanța de judecată a ignorat aceste argumente ale apărării și s-a abținut de a da apreciere expertizei medico-legale din 30.09.2013.

Totodată, instanța de judecată în mod îngust și unilateral s-a referit la declarațiile expertului Topal Carolina, conform cărora „pentru strangulare este caracteristică brazda de strangulare transversală la orice nivel a gâtului, iar pentru spânzurare - brazda de strangulare oblic ascendentă în partea superioară a gâtului”, și în cele din urmă a fost făcut un raport precum, că „concluziile experților expertizei complexe referitor la strangulare sunt corecte”.

A menționat apărarea că, a depus cerere de citare repetată a expertului Topal Carolina, pentru a exclude interpretarea diferită a declarațiilor acesteia, însă acest demers a fost respins neîntemeiat de către instanța de judecată.

Organul de urmărire penală nu a constatat definitiv cu 100 % ce totuși s-a întâmplat în realitate cu Ianevici A.. A fost oare o sinucidere, sau o înscenare a sinuciderii cu scop de a influența asupra părinților, care s-a finisat întâmplător în mod nereușit sau chiar și a fost un omor, de exemplu de un vecin, straniu, care a instalat în apartamentul său și în coridor camere de supraveghere video, pentru a urmări pe cei din jur, ale căror supravegheri video pentru perioada 05.02.2013, de la orele 16 și 18 tainic lipsesc în materialele cauzei, deși sunt invocate ca probe video și care au avut posibilitatea să intre în apartamentul lui Ianevici deja după plecarea băieților (concupina lui așa și nu a fost audiată). Și aceasta e doar pentru câteva versiuni, care nimeresc sub circumstanța cauzei și nici una dintre acestea așa și nu a fost cercetată până la capăt de către urmărirea penală. Poate cu certitudine spune că, nici Novacov Andrei și nici Maresiev Serghei nu l-au omorât pe Ianevici Alexandr, deoarece ei nu au avut nici posibilitate, motiv, nici cunoștințe suficiente pentru a comite acestea, iar învinuirea lor, să fie pusă pe conștiința părinților, care

probabil, pur și simplu și-au pierdut cumpătul de necaz și nu știu cum să trăiască cu sentimentul de vinovăție.

Astfel, a considerat, că vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e), j), i) Cod penal, în cadrul urmăririi penale nu a fost dovedită, iar instanța de fond superficial a studiat cauza penală și nu sub toate aspectele.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 17 octombrie 2018, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de către procuror și succesorii părții vătămate.

Admise apelurile declarate de către inculpatul Maresiev Serghei și avocatul acestuia Tuhari Igor, inculpatul Novacov Andrei și avocatul acestuia Lepilov Natalia, casată total sentința Judecătorei Comrat din 03 ianuarie 2018 și pronunțată o nouă hotărâre prin care, Maresiev Serghei și Novacov Andrei învinuiți de comiterea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit.e), i), j) Cod penal, au fost achitați pe motiv că nu s-a stabilit existența faptei infracțiunii.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, succesorii părții vătămate Ianevici Alexandru, Ianevici Marina și avocatul acestora Bevza D., care au solicitat:

- procurorul, casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia Maresiev Serghei și Novacov Andrei să fie recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e), i), j) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3) Cod penal, și de stabilit pedeapsa cu închisoare pe un termen de 10 ani, fiecăruia, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

- succesorii părții vătămate Ianevici Alexandru, Ianevici Marina, care au solicitat, casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia Maresiev Serghei și Novacov Andrei să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.145 alin.(2) lit.e),i),j) Cod penal.

- avocatul succesorilor părții vătămate Bevza Dumitru, care a solicitat casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care inculpații să fie condamnați în baza art.145 alin.(2) lit.e), i), j) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse mai aspre decât cea stabilită de către instanța de fond.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 mai 2019, au fost admise recursurile ordinare declarate de către procurorul, avocatul Bevza Dumitru în numele succesorilor părții vătămate și a succesorilor părții vătămate Ianevici Alexandru, Ianevici Marina, casată total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 17 octombrie 2018 și dispusă rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Cahul.

6.1. În motivarea soluției, instanța de recurs a constatat că, instanța de apel în partea descriptivă a hotărârii a invocat că: „*Aceste probe, nici fiecare în parte, nici în ansamblu, nu probează existența faptului infracțiunii, complicitatea inculpaților Maresiev S. și Novacov A. în comiterea infracțiunii incriminate acestora*” fapt ce denotă menționarea concomitentă a două temeuri de achitare ce se exclud reciproc, în aceiași hotărâre judecătorească (f.d. 53, vol. IV). Astfel, dispozitivul contravine raționamentelor instanței expuse în partea descriptivă a actului adoptat.

De asemenea, în argumentarea soluției privind achitarea inculpatului Maresiev S. instanța de apel a reținut că „... *inculpatului Maresiev S. i s-a înaintat învinuirea în faptul, că acesta a aplicat lui Ianevici A. cu pumnul mâinii drepte o lovitură în partea temporală stânga a capului.*

.... *după cum rezultă din materialele dosarului, și anume din foto și înregistrarea video a*

cercetării cadavrului, procesul-verbal de cercetare a cadavrului din 06.02.2013 (f.d. 1, vol. 27-35), expertiza traseologică nr. 12/5-4965 din 28.08.2013 (vol. IV, f.d. 7-29), expertiza medico-legală în comisie nr. 333 din 04.11.2013 (f.d. 37-47, vol. IV), urma pe partea temporală stânga a capului lui Ianevici A. are o formă riflată și putea să se formeze prin partea riflată a sticlei din camera de baie au obiectului, care are o structură similară.

... învinuirea înaintată și afirmațiile că anume Maresiev S. a aplicat pe partea temporală stângă a capului lui Ianevici A. sunt nefondate, deoarece în materialele dosarului lipsesc careva probe, care ar putea servi drept temei pentru această afirmație” (f.d. 66, vol. IV), iar la f.d. 55, vol. IV menționează că „Supunând aprecierii separate expertiza traseologică nr. 12/5- 4965 din 28.08.2013, prezentată de partea acuzării în calitate de probă, colegiul judiciar menționează, că aceasta nu pot fi admisă în calitate de probă pe cauză.

Astfel, expertiză traseologică nr. 12/5-4965 din 20.08.2013 a fost efectuată de către expertul-criminalist Egupov S., expertul-criminalist superior al centrului de criminalistică și expertiză legală UTA Găgăuzia, Pascal Al., cu încălcarea legislației în vigoare în domeniul expertizei”.

Prin urmare, instanța de apel la baza soluției de achitare a pus o probă pe care ulterior o respinge ca neîntemeiată.

Totodată, instanța de apel în partea descriptivă a deciziei constată faptul că *„Cu toate acestea, probele cercetate în ședința instanței de apel și materialele dosarului confirmă declarațiile inculpatului cu privire la faptul, că decesul lui Ianevici Alexandr a survenit nu ca rezultat al acțiunilor violente ale inculpaților sau a altor persoane, ci ca rezultat al acțiunilor decedatului Ianevici Alexandru prin spânzurare.*

...Colegiul a considerat necesar de a menționa, că Ianevici Alexandr nu avea scopul sinuciderii ca atare, ci doar înscenarea sinuciderii, care s-a transformat pentru el într-o tragedie”.

Instanța de recurs a conchis, că prin concluzia expusă supra, instanței de apel, și-a asumat rolul de expert, fapt ce nu poate fi admis și nu ține de competența unei instanțe de judecată.

7. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 06 mai 2021, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de către procuror, inculpatul Maresiev Serghei și avocatul acestuia Tuhari Igor, inculpatul Novacov Andrei și avocatul acestuia Lepilov Natalia și de către succesorii părții vătămate Ianevici Alexandr, Ianevici Marina, cu menținerea sentinței fără modificări.

7.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just ajungând la concluzia că inculpații Maresiev Serghei și Novacov Andrei au săvârșit infracțiunea prevăzută de art.145 alin.(2) lit.e),i),j) Cod penal - omorul, comis cu bună știință asupra minorului, de către două persoane, cu deosebită cruzime.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate în cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și anume: - *declarațiile inculpaților Maresiev S., Novacov A. date în cadrul instanței de fond; - declarațiile succesorului părții vătămate Ianevici A.; - declarațiile martorului Raietchi Serghei; - procesul-verbal de înregistrare și depistare a infracțiunii din 05.02.2013; - raport de constatare medico-legală nr.17 în privința victimei; -*

proces-verbal de cercetare la fața locului din 05.02.2013 și schema apartamentului; - proces-verbal din 06.02.2013 de examinare a telefonului mobil; - proces-verbal de examinare a colanului „chimano” de culoare galbenă din 06.02.2013; - proces-verbal din 06.02.2013 de examinare a cadavrului și foto-tabelul; - procesul-verbal din 14.02.2013 de cercetare la fața locului; - fișa de solicitare a asistenței medicale de urgență; - adeverința din 05.02.2012 de confirmare a solicitării asistenței medicale de urgență nr. 51 din 07.02.2013; - adeverința din 05.02.2012 de confirmare a solicitării asistenței medicale de urgență nr. 50 din 07.02.2013; - răspunsul la cerere de la SA „Moldtelecom” cu informația privind descifrarea apelurilor telefonice de la numerele de telefon 029829324, 029829322, 029829321, 067351388, efectuate în perioada 04.02.2013 - 07.02.2013; - procesul-verbal de examinare a stenogramelor convorbirilor telefonice; - procesul-verbal de examinare a ușii de la baie din domiciliul victimei; - procesul-verbal de ridicare din 20.09.2013; - procesul-verbal de examinare din 20.09.2013 a aparatului de fotografiat de model „Samsung” PL 100, de culoare neagră; - procesul-verbal de examinare a colanului de la „chimano” din 27.09.2013; - raportul de expertiză judiciară nr.12/4965 din 28.08.2013, cu fototabel din 28.08.2013, nr. 116 din 04.09.2013; - raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 333 din 04.11.2013.

Cu referire la argumentul avocatului Tuhari Igor potrivit căroră, în cadrul cercetării la fața locului rigla gradată nu a fost folosită la fotografiere, instanța de apel a reținut că, în cursul urmăririi penale, a fost efectuată o examinare detaliată a ușii băii, lângă care a fost găsit cadavrul lui Ianevici Alexandr. În cadrul cercetării, a fost utilizată o riglă gradată cu o descriere a detaliilor chiar mici ale ușii, zgârieturilor, așchiilor, precum și o descriere a spațiului din apropiere. Procesul-verbal de cercetare fiind însoțit de scheme și fotografii, prin urmare cele indicate de avocat nu poate fi pus în folosul părții apărării, deoarece urmează a fi apreciate probele existente, dar nu cele care lipsesc.

Instanța de apel a reținut ca fiind neîntemeiat argumentul părții apărării, precum că centura de la chimano a fost spălată și ridicată mai târziu. Or, în procesul-verbal de cercetare la fața locului este indicat că, „pe podea în camera de baie se afla o cârpă de culoare galbenă cu lățimea 6 metri și lungimea aproximativ 1,5 metri, asemănătoare cu centura de la chimono. Există, de asemenea, o urmă de materie brună pe ea”. În rubrica „de la fața locului au fost ridicate” este mențiunea „Centură de culoare galbenă”.

Cât privește afirmațiile avocatului Tuhari Igor precum că la momentul cercetării la fața locului nu a participat expertul medico-legist și nu au fost ridicate probele de sânge, instanța de apel a menționat că, acestea nu justifică nevinovăția condamnaților. Cu adevărat, implicarea unui expert medico-legist într-o cercetare la fața locului în cazuri de omor, contribuie în mod semnificativ, și uneori decisiv, la stabilirea obiectivă a circumstanțelor incidentului. Însă, în cazul dat, cadavrul victimei a fost examinat a doua zi după incident și, ținând cont de cunoștințele sale speciale, expertul a avut ocazia să dea răspunsuri la întrebările care i-au fost adresate organului de urmărire penală. În raportul său inițial, expertul medico-legist nu indică faptul că, nu este posibil să se răspundă la unele dintre întrebările formulate, având în vedere faptul că el sau un alt specialist cu aceeași calificare, nu au participat la cercetarea la fața locului.

Referitor la critica avocaților Tuhari Igor și Lepilov Natalia asupra concluziilor reflectate în expertiza medico-legală în comisie nr. 333 din 04.11.2013 instanța de apel a considerat că, prima instanță întemeiat a luat în considerare concluzia expertizei medico-legale în comisie nr. 333 din 04.11.2013, ca dovadă a vinovăției inculpaților, deoarece expertiza nominalizată a fost

dispusă prin ordonanța procurorului din 30 septembrie 2013, întrucât între rezultatele expertizei medico-legale efectuate anterior și ale expertizei traseologice existau divergențe.

Partea apărării a luat cunoștință cu concluzia expertului, fapt confirmat prin procesul-verbal de aducere la cunoștința învinutului, a concluziilor expertului din 13.11.2013, semnat de către Novacov Andrei, de reprezentantul legal și avocatul Aladova A. și prin procesul-verbal de aducere la cunoștința învinutului a concluziilor expertului din 13.11.2013, semnat de către Maresiev Serghei, de reprezentantul legal și avocatul Tuhari Igor. În urma aducerii la cunoștință a concluziilor expertizei careva observații, cereri nu au parvenit. În cursul urmăririi penale, partea apărării, de asemenea, nu a depus cereri referitor la expertiza medico-legală complexă.

Mai mult, pe parcursul întregii cercetări judecătorești în prima instanță, inclusiv și la faza procedurii de apel, partea apărării nu a înaintat cerere de a fi dispusă o altă expertiză.

Astfel, instanța de apel a considerat că numai experții judiciari aleg metoda și modalitatea efectuării expertizei. Dacă experții, în baza calificării lor speciale, au considerat că anumite date deja existente le-au fost suficiente pentru a răspunde la anumite întrebări, atunci aceștia nu pot fi criticați fără suficiente motive justificate, că nu au acționat în modul dorit de orice parte interesată.

La fel, instanța a apreciat ca neîntemeiat argumentul avocaților Tuhari Igor și Lepilov Natalia precum că deschiderea brazdei de strangulare indică nu asupra strangulării, ci asupra spânzurării. Acest argument al apărării se bazează pe raportul inițial al expertului medico-legal, Topal C. și pe declarațiile acesteia. Însă, acest raport a expertului a fost exclus printr-un raport de expertiză medico-legală în comisie ulterior.

Din aceste considerente, instanța de apel a considerat neîntemeiat argumentul avocaților Tuhari Igor și Lepilov Natalia, precum că nu a fost luat în considerare faptul că pe gâtul victimei era un șiret cu o icoană care ar putea intra sub centura chimono.

Avocații Tuhari Igor și Lepilov Natalia în cererea de apel indică că, mai obiectivă poate fi considerată expertiza nr. 17 din 06.02.2013, întrucât cercetarea expertului pe baza acesteia a fost efectuată direct pe corpul victimei și imediat după deces.

Colegiul a considerat acest argument neîntemeiat, deoarece în urma expertizei medico-legale în comisie au fost luate în considerare și datele de care a dispus expertul la expertiza medico-legală inițială, și anume: actul de examinare medico-legale nr. 17 din 06.02.2013 a cadavrului Ianevici A., ce direct este reflectat în raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.333 din 04.11.2013.

Instanța de apel a conchis că, prima instanță întemeiat a constatat că, decesul victimei Ianevici Alexandr este asfixia mecanică - adică strangulare cu un fir de la cablul unui încărcător de telefon mobil sau alt obiect similar.

Totodată, în scopul justificării achitării inculpaților, avocații Tuhari Igor și Lepilov Natalia au indicat un șir de argumente care în opinia instanței de apel au fost considerate ca lipsite de careva validitate obiectivă, ce vizează transmiterea artificială a ambiguității dovezilor acuzării.

De asemenea, avocații Tuhari Igor și Lepilov Natalia au indicat că, din moment ce Maresiev Serghei este stângaci, semnul presupusei lovituri pe capul victimei, ar fi trebuit să fie nu pe partea stângă a capului, ci pe dreapta. În acest sens, instanța a concluzionat că aceasta este o interpretare liberă, lipsită de confirmare obiectivă, în timp ce expertul medico-legist Tetercev V. a explicat concluziile examinării medico-legale complete efectuate cu participarea sa. Din aceste declarații rezultă că, decesul victimei Ianevici A. a survenit prin strangulare cu un ștreang de către terți.

Personal Ianevici A. nu s-ar fi putut strangula cu acest ștreang, nefiind depistate urme de strangulare de o centură de chimono.

Referitor la argumentul avocaților Tuhari Igor și Lepilov Natalia că inculpații în intervalul de timp scurt, în care se aflau în apartamentul lui Ianevici, din cauza vârstei lor minore, lipsei unui plan prestabilit și a abilităților, nu ar fi putut săvârși omorul victimei și apoi să-i însceneze strangularea, instanța de apel a menționat că, reieșind din declarațiile martorilor Raețchi Ilia, Raețchi Serghei și Ianevici Mariana, inculpații au avut suficient timp pentru a efectua toate aceste acțiuni. Maresiev Serghei, precum și Ianevici Alexandr, erau implicați în arte marțiale și aveau nu numai idee despre impactul fizic asupra unei persoane, ci și abilitățile corespunzătoare. Toate aceste versiuni sunt în contradicție cu concluzia examenului medical legal complet, potrivit căruia decesul victimei a survenit ca urmare a strangulării de către terți.

Totodată, instanța de apel a respins apelurile procurorului și succesorilor părții vătămate, care au contestat sentința în partea stabilirii pedepsei, invocând aplicarea unei pedepse prea blânde.

În acest sens, instanța a conchis corectă concluzia primei instanțe referitor la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, potrivit cărora lui Maresiev Serghei i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea în penitenciar de tip închis, iar lui Novacov Andrei – 7 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

La fel, la stabilirea pedepsei corect s-a aplicat prevederile art. 70 alin.(2) și 79 alin.(1) Cod penal, făcându-se referire la minorat ca la o circumstanță excepțională.

Astfel, reieșind din circumstanțele infracțiunii săvârșite, personalitatea vinovaților, corect instanța de fond a determinat nivelul reducerii pedepsei sub limitele stabilite, Maresiev Serghei, a fost mai activ decât Novacov Andrei, deoarece primul fiind mai mare, cu mai mult de 2 ani, astfel, echitabil a stabilit pentru Maresiev Saerghei o pedeapsă mai aspră decât lui Novacov Andrei.

8. Decizia instanței de apel din 06 mai 2021 a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

8.1. Avocatul Tuhari Igor în numele inculpatului Maresiev Serghei, care a solicitat casarea deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpaților.

În motivarea celor solicitate, a indicat că: - instanța de apel nu a dat apreciere declarațiilor lui Ianevici Marina, care a găsit corpul fiului, înregistrarea video a verificării declarațiilor lui Ianevici Marina la fața locului, care a relatat că la depistarea victimei, corpul lui Ianevici Alexandr se afla în poziția „стоя на коленях лицом к двери ванной”. Astfel, Ianevici Marina a relatat că poziția corpului era anume „stând pe genunchi”, și nu „șezând pe genunchi”. Conform declarațiilor lui Ianevici Marina, lațul centurii de pe gâtul lui Ianevici Alexandr nu a fost strâmt, când ea a început să-l dezlege, ceia ce, din cuvintele ei, i-a condiționat să gândească că aceasta nu a putut fi spânzurare. Scenariul acțiunilor, propus de învinuire și instanței de fond, de asemenea, presupune că după sufocare corpul a fost mutat la ușa băii și aranjat astfel că s-a imitat autospânzurare cu ajutorul centurii chimono. Însă, dacă ar fi fost făcută încercare de a instala corpul deja neînsuflețit pe genunchi, ar fi fost imposibil de a-l fixa în poziția „stând pe genunchi”, deoarece corpul pur și simplu fiind flasc s-ar așeza, cu atât mai mult cu un „laț slab legat”. Însă, în cazul spânzurării, după finisarea convulsiilor a corpului și relaxarea mușchilor anume poziția „stând pe genunchi” și ar fi fost firească pentru corp;

- amprente nu au fost luate deoarece acestea lipseau, sau organul de urmărire penală nu a avut o astfel de intenție, iar potrivit declarațiilor expertului-criminalist Barladean P., amprente de la fața locului nu au fost ridicate nu din cauza că au fost șterse, ci din cauza că nu au fost găsite amprente potrivite pentru identificare, cauza imposibilității luării amprentelor era faptul că

amprente erau foarte multe (nu erau șterse!). Ceia ce schimbă esențial sensul argumentului examinat, care potrivit declarațiilor lui Ianevici Marina o parte din centura chimono a fost legată de mânerul ușii camerei de baie;

- faptul lipsei totale a amprentelor ar însemna ștergerea lor intenționată, însă prezența unui număr nepasibile de identificare, demonstrează ca minimum lipsa intenției de a le șterge;

- instanța de fond nu a luat în considerație extrasele sunetelor de intrare și ieșire de pe numerele inculpaților și a defunctului Ianevici A., că la data de 05.02.2013 la orele 16.52 a fost fixat un sunet de pe numărul mobil Novacov Andrei pe numărul fix de casă a lui Maresiev Serghei cu durata de 40 secunde, ceea ce demonstrează că cel puțin la ora 16.52 inculpații erau deja acasă, astfel termenul limita aflării inculpaților în apartamentul Ianevici A. - aproximativ 16.51, ceea ce se confirmă și prin explicațiile lor date în calitate de martori încă la data de 06.02.2013;

- instanța de fond nu a luat în calcul circumstanța în cauză motivând prin faptul că sunetul a fost făcut de pe telefonul mobil a lui Novacov Andrei pe numărul de casă a lui Maresiev, când încă ambii inculpați erau în apartamentul lui Ianevici și de pe telefonul familiei Maresiev a vorbit nu Serghei, ci tatăl său Maresiev Andrei;

- în acest sens, instanța de apel a reținut că argumentul dat nu poate fi luat în considerare, deoarece nu este obligatoriu ca anume Maresiev Serghei în acest timp să vorbească la telefonul fix. Aceasta putea fi oricare din membrii familiei lui Maresiev Serghei;

- faptul prezenței șnurului pe gâtul corpului nu a fost adus la cunoștința experților, nu a fost examinat și circumstanțele respective nu i s-a dat apreciere nici de către experții-traseologici în cadrul expertizei traseologice №12/5-4965 din 28.08.2013, precum nici în cadrul expertizei medico-legale în comisie nr.333 din 30.09.2013, ceea ce permite să concluzioneze că cel puțin în cadrul expertizelor respective nu au fost examinate toate scenariile posibile celor întâmplate la data de 05.02.2013 cu Ianevici A.;

- fiind interpelat de către avocatul Tuhari Igor, Centrul Național de Expertize Judiciare prin scrisoarea №4821 din 21.10.2015 a răspuns că examinarea urmelor de pe corpul uman nu ține de competența experților-criminaliști, dar este în competența medicilor-legiști din cadrul Centrului de medicina legală. Aceiași poziție a fost expusă și în scrisoarea nr.34/12/1063 din 12.10.2015 Centrului tehnico-criminalistic și expertize judiciare de pe lângă MAI. (Vol.6, pag.123);

- pe lângă încălcarea competenței menționează apărarea și calitatea expertizei traseologice menționate. Astfel, expertiza traseologică nr.12/5-4965 din 28.08.2013 a fost efectuată cu încălcarea esențială a normelor de competență, de procedură, de metodologie a investigațiilor și urmează să fie apreciată extrem de critic, nu poate fi pusă la baza învinuirii;

- din raportul de expertiză nr.333 din 30.09.2013, rezultă că experții nu au efectuat cercetări proprii. Astfel, din textul acestuia este absolut neclar în baza la ce experții au ajuns la concluzia că cauza morții este strangulare lanț și nu spânzurare. Nu este descrisă nici o cercetare proprie, nici o analiză, doar după citarea documentelor este concluzia;

- experții medico-legali, ca și experții-criminaliști nu au reflectat, nu au studiat, nu au dat apreciere faptului existenței pe gâtul corpului șnurului cu cruce și participarea lui posibilă la formarea șanțului de strangulare în cazul nimeririi sub centura de chimono;

- de asemenea, nu rezistă critica și poziția precum că șanțul de sus de pe gât s-a format prin mișcarea obiectului de strangulare pe gât din jos în sus. Dacă aceasta s-ar întâmpla șanțul de sus urma să fie identic cu cel de jos, iar din concluziile tuturor experții reiese că ele, totuși, au fost neînsemnat diferite; - de asemenea, că experților nu le-au fost puse la dispoziție fotografiile cu

înalță rezoluție cu planșele de măsurare corect aplicate, care au fost prezentate de către expertul Topal Carolina doar în fața instanței de apel și la care experții acces nu au avut. Reieșind din materialele raportului de către experți au fost studiate fotografiile efectuate de către experții-criminaliști la care ei au aplicat rigla de măsurare pe fotografie deasupra efectuând altă poză;

- instanțele judecătorești au ignorat argumentele părții apărării și nu au dat apreciere viciilor invocate în raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.333 din 30.09.2013.

8.2. Avocatul Lepilov Natalia în numele inculpatului Novacov Andrei, care a solicitat, casarea sentinței și deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpaților.

În argumentarea recursului a menționat că, instanța nu a luat în considerație faptul că în textul expertizei medico-legale în comisie nr.333 din 04.11.2013 este indicat expres concluziile expertizei traseologice, precum și răspunsul la întrebările 10, 11 - cruciale în esența pentru înaintarea învinuirii unde este formulat că: „*ținând cont de concluziile investigării traseologice (raportul de expertiza traseologocă №116 om 04.09.2013)* se poate de făcut concluzia că șanțul de strangulare în partea de jos a gâtului putea să apară drept urmare a spânzurării cu un ștreang din firul de la încărcător”.

Astfel, instanța de apel nu s-a pronunțat pe marginea criticilor din cererea de apel asupra raportului de expertiza traseologocă №116 om 04.09.2013, menționând că experții judiciari sunt liberi să aleagă metoda și modalitatea efectuării expertizei, ceea ce evident nu este suficient pentru justificarea ilegalităților comise și invocate în cererea de apel.

Totodată, instanța de apel nu s-a expus asupra faptului că potrivit fotografiilor și înregistrărilor video pe gâtul lui Ianevici Alexandr în momentul examinării corpului se afla o cruciuliță pe un șnur de culoare neagră, circumstanță, care nu este reflectată nici într-un document, precum nici nu a fost examinată, fiind redată de către experți la efectuarea expertizelor traseologice și medico-legale complexe în comisie.

Atât acuzatorul de stat, cât și instanța de judecată nu a dat răspuns cum și când inculpatul Maresiev Serghei a ajuns acasă.

La baza hotărârilor de condamnare au fost puse rapoartele de expertiză medico-legală în comisie nr.333 din 30.09.2013 și traseologică nr.12/5-4965 din 28.08.2013 (nr.116 din 04.09.2013), în baza cărora instanțele de fond și de apel au constatat că Ianevici A. a fost lipsit de viață prin strangulare – latura obiectivă, care a fost imputată inculpaților Novacov Andrei și Maresiev Serghei.

Apărarea a criticat rapoartele de expertiza traseologică nr.12/5-4965 din 28.08.2013 (nr. 116 din 04.09.2013) și medico-legală în comisie nr.333 din 30.09.2013, însă instanța de apel în motivarea deciziei a menționat că partea apărării nu a înaintat în cadrul urmăririi penale cereri de a fi dispusă o altă expertiză.

Totodată, apărarea a menționat argumente similare referitor la expertizele traseologice nr.12/5-4965 din 28.08.2013 privind încălcarea de competență, de procedură și medico-legală în comisie nr.333 din 30.09.2013, care au fost menționate în recurs de către avocatul Tuhari Igor în numele inculpatului Maresiev Serghei.

8.3. Succesorul părții vătămate Ianevici Alexandr, care a solicitat casarea deciziei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpaților să le fie stabilită pedeapsa de 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În motivarea recursului, succesorul părții vătămate Ianevici Alexandr a indicat că decizia instanței de apel în partea menținerii sentinței prin care au fost aplicate în privința inculpaților prevederile art. 79 Cod penal este una neîntemeiată ce urmează a fi casată, deoarece norma menționată nu poate fi aplicată din motiv că inculpații nu și-au recunoscut vina în cele comise.

Instanța a făcut referire la faptul că la momentul comiterii infracțiunii Maresiev S. și Novacov A. erau minori, fără a lua în calcul că victima la fel avea vârsta de 15 ani.

Consideră că stabilirea unei pedepse mai aspre de 10 ani închisoare, poate atinge scopul pedepsei penale prevăzut la art.61 Cod penal.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 01 martie 2022, au fost admise recursurile ordinare declarate, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 06.05.2021 și dispusă rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Cahul, în alt complet de judecată.

9.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs a notat că instanța de apel a ignorat prevederile art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală și fără a ține cont de indicațiile instanței de recurs, repetat a examinat cauza fără a da o apreciere legală fiecărei probe separat și în coroborare sub aspectul admisibilității acestora.

Astfel, reieșind din practica judiciară constantă se deduce necesitatea stabilirii în cazul învinuirilor de săvârșirea infracțiunilor de omor: *acțiunile sau inacțiunile criminale, urmările prejudiciabile, legătura de cauzalitate dintre acțiunea și inacțiunea făptuitorului și urmările prejudiciabile sub formă de moarte cerebrală a victimei* precum și *motivele și metodele infracțiunilor*, toate acestea urmând a fi stabilite în urma aprecierii în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală a probelor administrate.

Deși prima instanță, cât și instanța de apel au constatat circumstanțele de fapt așa cum acestea au fost descrise în rechizitoriu, instanța de recurs a reținut că instanțele judecătorești contrar prevederilor legale expuse supra, practicii judiciare constante *nu s-au expus cu privire la faptul că rechizitoriul înaintat inculpaților nu conține*: descrierea vătămarilor corporale depistate la victima Ianevici A.; indicarea asupra legăturii de cauzalitate dintre acțiunile inculpaților și urmările prejudiciabile, lipsesc în totalitate concluziile raportului de expertiză medico-legală (inclusiv cu privire la cauzele decesului) și indicarea faptului în baza cărui raport de expertiză a fost adusă învinuirea; nu sunt indicate toate circumstanțele acușării (circumstanțele înlocuirii armei crimei, durata aflării inculpaților la locul infracțiunii incriminate, modul de părăsire de către inculpați a locului infracțiunii incriminate), nu sunt descrise în mod separat acțiunile fiecăruia dintre inculpați, precum și nu este indicat motivul săvârșirii de către inculpați a infracțiunii incriminate.

Atât rechizitoriu, cât și ordonanța de punere sub învinuire conțin lacune indicate mai sus, prima instanță și instanța de apel, judecând cauza au examinat din oficiu versiunea acușării cu privire la înscenarea de către inculpați a sinuciderii victimei Ianevici A. și au pus la baza condamnării raportul de expertiză medico-legală nr. 333 din 04.11.2013, fără ca acestea să figureze în dispozitivul rechizitoriului, instanțele depășind limitele rechizitoriului.

Astfel, instanța de apel, la solicitarea procurorului, a acceptat și a pus la baza condamnării raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.333 din 04.11.2013, care nu figurează în rechizitoriu și nici în ordonanța de punere sub învinuire.

Instanța de apel nu a formulat un răspuns întemeiat legal la argumentele apărării, nu a analizat și nu a dat apreciere conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală probelor,

lăsând fără careva răspuns solicitările apărării de coraborare a acestora, inclusiv și cu declarațiile succesului părții vătămate Ianevici Marina, care a depistat cadavrul victimei.

Totodată, instanța de apel respingând versiunea apărării cu privire la existența unor probleme de comunicare în familia victimei și-a bazat concluziile pe declarațiile unor martori care au fost audiați doar în cadrul urmăririi penale.

10. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 06 martie 2023, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de inculpatul Maresiev Serghei și avocatul acestuia Tuhari Igor, inculpatul Novacov Andrei și avocatul acestuia Lepilov Natalia și succesorii părții vătămate Ianevici Alexandr, Ianevici Marina, cu menținerea sentinței fără modificări.

10.1. În motivarea deciziei instanța de apel a menționat că, prima instanță a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor și corect a conchis că acțiunile lui Maresiev Serghei și Novacov Andrei confirmă săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit.e),i),j) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a conchis că, obiectul juridic special al infracțiunii de omor îl formează relațiile sociale cu privire la viața persoanei. Obiectul material al infracțiunii de omor îl formează corpul persoanei.

Latura obiectivă al infracțiunii de omor are structura compusă din – fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea de lipsire de viață a unei alte persoane; urmările prejudiciabile și anume, moartea cerebrală a persoanei; legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

La caz, în latura obiectivă sunt incluse și agravantele - *săvârșirea infracțiunii cu bună știință asupra unui minor, de către două sau mai multe persoane și cu deosebită cruzime.*

Latura subiectivă al infracțiunii de omor se manifestă sub formă de vinovăție cu intenție directă sau indirectă.

În rezultatul cercetării obiective și multilaterale a probelor administrate în prezenta cauză, s-a dovedit cu certitudine comiterea de către inculpații Maresiev Serghei și Novacov Andrei a omorului victimei Ianevici Alexandr, iar în confirmarea acestei concluzii, instanța de apel a reținut următoarele probe:

Volumul I

- *Proces-verbal de înregistrare și depistare a infracțiunii din 05 februarie 2013 (f.d.5);*
- *Înștiințare telefonică (f.d.6);*
- *Raport de constatare medico-legală nr. 17 din 05 februarie 2013 (f.d.8-10), potrivit căruia s-a constatat că decesul lui Ianevici A. a survenit în rezultatul asfixiei mecanice, prin strangulare, fapt confirmat prin brazda strangulară în partea superioară a gâtului, în mușchii de-a lungul brazdei și în locurile anexărilor sterno-cleido-mastoidiene către clavicule și semne generale asfixice: hemoragie punctată sub pleura plămânilor, congestie venoasă a organelor interne, starea lichidă a sângelui în inimă și vase. La examinarea cadavrului lui Ianevici Alexandr, au fost depistate următoarele leziuni corporale: excoriație în regiunea spatelui nasului, excoriație în zona sprâncenei stângi cu trecere pe pleoapa superioară a ochiului stâng, excoriație pe pielea buzei superioare, cauzate de un obiect dur contondent, mai mult probabil la lovirea cu capul de acest obiect cu puțin timp înaintea survenirii decesului și se califică la persoana vie ca vătămări corporale neînsemnate;*

- *Proces-verbal de cercetare la fața locului din 05 februarie 2013 (f.d.16-20);*

- *Proces-verbal de examinare a obiectului din 06 februarie 2013 (f.d.21-22);*
- *Proces-verbal de examinare a obiectului din 06 februarie 2013 (f.d.24-25);*
- *Proces-verbal de examinare a cadavrului lui Ianevici Alexandr din 06 februarie 2013 cu planșa fotografică din 06 februarie 2013 (f.d.27-32);*
- *Proces-verbal de cercetare la fața locului din 14 februarie 2013 (f.d.33-35), privind cercetarea domiciliului familiei Ianevici, în cadrul căreia a fost ridicat un fragment de sticlă cu lungimea de 29,5 cm și lățime de 19 cm;*
- *Raport de expertiză medico-legală a cadavrului lui Ianevici Alexandr nr. 17 D din 15 februarie 2013 (f.d.71-72) potrivit căruia, decesul lui Ianevici A. a survenit în rezultatul asfixiei mecanice, prin strangulare, fapt confirmat prin brazda strangulară în partea superioară a gâtului, în mușchii de-a lungul brazdei și în locurile anexărilor sterno-cleido-mastoidiene către clavicule și semne generale asfixice: hemoragie punctată sub pleura plămânilor, congestie venoasă a organelor interne, starea lichidă a sângelui în inimă și vase. La examinarea cadavrului lui Ianevici Alexandr, au fost depistate următoarele leziuni corporale: excoriație în regiunea spatelui nasului, excoriație în zona sprâncenei stângi cu trecere pe pleopa superioară a ochiului stâng, excoriație pe pielea buzei superioare, cauzate de un obiect dur contondent, mai mult probabil la lovirea cu capul de acest obiect cu puțin timp înaintea survenirii decesului și se califică la persoana vie ca vătămări corporale neînsemnate. Nu se exclude că brazda strangulară depistată la cercetarea medico-legală a cadavrului lui Ianevici Alexandr, s-a format în rezultatul presiunii asupra organelor gâtului cu nodul făcut din brâul de la kimono prezentat spre expertiză. Este puțin probabil ca strangulare a putut să aibă loc în condiții că un capăt al brâului a fost legat în nod, iar al doilea capăt a fost fixat pe mânerul ușii la înălțimea de 1 metru, este mai mult probabil că, al doilea capăt al brâului a fost aruncat peste ușa la înălțimea de 2 metri și prins între ușa și cutia acesteia, sau legat de mânerul de pe altă parte;*

- *Procesele-verbale de verificare a declarațiilor la fața locului din 26 aprilie 2013, 28 mai 2013 (f.d.103-104, 116-117, 119);*

- *Răspunsul eliberat de SA „Moldtelecom” cu anexe (f.d.135-142);*

- *Lista apelurilor telefonice (f.d.152, 156, 159, 163, 165);*

- *Proces-verbal de examinare a stenogramelor convorbirilor telefonice din 10 octombrie 2013 (f.d.166);*

Volumul II

- *Proces-verbal privind verificarea declarațiilor la locul infracțiunii din 06 februarie 2014 (f.d.26-28);*

- *Declarațiile succesorului părții vătămate Ianevici Alexandr la urmărirea penală din 28 martie 2014, cu anexe (f.d.30-50);*

- *Proces-verbal de examinare a extraselor convorbirilor din rețea de socializare „Vkontakte” (f.d.51);*

- *Ordonanța din 28 mai 2014 (f.d.52);*

- *Procesele-verbale de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 06 februarie 2014 depuse de succesorul părții vătămate Ianevici M., a martorilor Raetchi I., Raetchi S. (f.d.53-56, 65-67, 69-71);*

- *Proces-verbal de examinare a obiectului din 12 mai 2014 (f.d.62);*

- *Proces-verbal de examinare a registrului privind evidența înregistrării infracțiunilor și registrului de evidență a informație din 16 septembrie 2013 (f.d.89-98);*

- *Procese-verbale de ridicare din 18 septembrie 2013, 20 septembrie 2013, 24 septembrie 2013, 25 septembrie 2013, 02 ianuarie 2014* (f.d.104-110, 150-152, 159-160,195-200, 205-206);
- *Procese-verbale de examinare a obiectului din 18 septembrie 2013, 24 octombrie 2013 și 30 septembrie 2013, 20 septembrie 2013, 24 septembrie 2013, 27 septembrie 2013* (f.d.111-112, 132-133, 135-147, 153-156, 161-192, 202-203);

Volumul III

- *Proces-verbal de ridicare din 17 septembrie 2013* (f.d.2-3);
- *Proces-verbal de examinare a obiectului din 17 septembrie 2013* (f.d.4-62);
- *Proces-verbal de efectuare a percheziției din 21 octombrie 2013* (f.d.99-101);
- *Procese-verbale de percheziție din 21 octombrie 2013 și 14 martie 2014* (f.d.105-107, 134-136);
- *Proces-verbal de examinare a locuinței din 10 ianuarie 2014* (f.d.116-120)
- *Raport din 22 ianuarie 2014* (f.d.165);
- *Procese-verbale de ascultare a convorbirilor din 22 ianuarie 2014, 27 ianuarie 2014, 29 ianuarie 2014* (f.d.166,177-179,181-185,188-190,193-205,207-217);
- *Anexa la procesul-verbal de ascultare a convorbirilor din 22 ianuarie 2014* (f.d.167-170);
- *Încheierea Judecătorei Comrat din 17 februarie 2014* (f.d.225-226 vol. III);

Volumul IV

- *Proces-verbal de ridicare din 28 august 2013* (f.d.2-3);
- *Raport de expertiză judiciară traseologică nr. 12/5-4965 din 28 august 2013 cu fototabel* (f.d.7-29) prin care s-a constatat că, că urma nr. 2, situat pe gâtul lui Ianevici A.A. nu corespunde nici unei porțiuni a curelei de la „kimono”. Urma, localizată pe gâtul lui Ianevici A.A., ar putea fi lăsată cu fir de la dispozitiv de încărcare de model ”Nokia”, prezentat pentru examinare, sau de la cablu ce are compoziție (împletitură) analogică și diametru asemănător de aproximativ 2,6 mm și nu putea fi lăsat cu o ață de culoare neagră cu diametru de 1 mm, prezentat pentru examinare, din cauza diametrului mic. Urma, lăsată în partea temporală stângă a capului lui Ianevici A.A., ar putea fi formată cu partea riflată a sticlei de la camera de baie și sticlei de la camera pentru copii sau obiectului, ce are o compoziție asemănătoare. Urmele, formate în partea temporală stângă a capului lui Ianevici A.A. nu au putut fi lăsate cu părțile de dos ale covoarelor. Urma, lăsată în partea temporală stângă a capului lui Ianevici A.A., nu au fost formate cu tapete de pe peretele coridorului, situat între intrare spre bucătărie și ușa de intrare în camera de baie, și de pe tapetele holului. Urmele, formate pe rădăcina nasului lui Ianevici A.A., au putut fi lăsate cu ancadrame la intrare în camera pentru copii, la intrare și ieșire în hol sau la intrare în camera de baie, cu marginea colțului de bucătărie sau obiectului, ce are o compoziție asemănătoare și caracteristici dimensionale. Pe curea de la „kimono” de culoare portocalie au fost depistate 4 particule de culoare albă;

- *Raport de expertiză judiciară în comisie nr. 333 din 04 noiembrie 2013* (f.d.37-47) potrivit căruia, decesul minorului Ianevici Alexandr, anul nașterii 1997, a survenit în urma asfíxiei mecanice - strangulare cu buclă, ce confirmă datele de examinare medico-legală a cadavrului: unică, transversală, îngustă, deschisă, cu margini fixe - brazda de strangulare în partea inferioară a gâtului, hemoragii cu pete mari în mușchii gâtului după mersul brazdei și în locurile de fixare a mușchilor sterno-claviculari mastoidieni la clavicule; indicii generali de asfíxie - hemoragii punctiforme sub pleura plămânilor, pletora venoasă a organelor interne, starea lichidă a sângelui în inimă și vase; caracter intravital al brazdei de strangulare, stabilit la cercetarea histologică; -

rezultatele cercetării histologice nr. 116 din 04.09.2013. Menționează, că în partea superioară a gâtului dinainte se observă o altă urmă de presiune asupra pielii cu caracter întrerupt în direcția transversală, slab pronunțat, care ar putea să se formeze în urma dislocării în sus și presiunii cu buclă. Vechimea brazdei de strangulare după datele cercetării histologice, orientativ, constituie de la câteva minute până la 30 minute. Ținând cont de starea și gradul de evoluție a fenomenelor de cadavru, presupun, că decesul a survenit în termenul indicat în materialele cauzei – pe 05.02.2013, orientativ la orele 16:00-18:00. La examinarea medico-legală a cadavrului minorului Ianevici Alexandr au fost depistate următoarele leziuni corporale: - excoriație în regiunea rădăcinii nasului, 1,2 x 0,2 cm; - excoriație în regiunea supra-orbitală din stânga cu trecere pe pleoapa superioară a ochiului stâng, 7,2 x 4,6 cm; - excoriație pe pielea buzei superioare, la mijloc, 0,8 x 1,0 cm. Menționează, că aceste leziuni au fost cauzate cu obiect contondent dur, mai mult probabil, în timpul lovirii cu cap de acest obiect contondent, nu cu mult timp înainte de survenirea decesului, la persoane vii se califică ca vătămare neînsemnată a sănătății. Urmele, care se întâlnesc în timpul luptei și autoapărării, la examinarea cadavrului nu au fost depistate. Ținând cont de rezultatele cercetării histologice („Raportul expertului nr. 116 din 04.09.2013) menționează că, se poate face concluzia că, brazda de strangulare în partea inferioară a gâtului a putut să se formeze în urma strangulării cu buclă de la fir (cablu) al dispozitivului de încărcare a telefonului mobil sau cu alt obiect analogic. Potrivit concluziilor „Raportului expertului” nr. 116 din 04.09.2013 excoriație în regiunea supra-orbitală din stânga ar putea să se formeze cu partea riflată a sticlei sau cu alt obiect, ce are o compoziție asemănătoare. Aprecierea circumstanțelor cauzei sau a cărorva acțiuni ale persoanelor apartate nu ține de competența expertizei medico-legale. În cazul dat, urme de tragere și ale altor leziuni corporale, care pot fi întâlnite la mutarea corpului, nu se observă;

- *Rapoarte de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 889 a-2013 din 24 decembrie 2013 și nr. 147 a-2013 din 04 martie 2014* (f.d.57-60, 69-72) potrivit căruia, comisia de experți a concluzionat că Maresiev Serghei nu suferă de careva dereglări psihice și nu a suferit astfel de dereglări în trecut. La data de 05 februarie 2013, Maresiev Serghei nu a suferit careva dereglări psihice își dădea seama de acțiunile sale și putea să le dirijeze. Astfel, Maresiev Serghei poate să participe la acțiuni de urmărire penală, în ședințe ale instanței de judecată și este apt să depună declarații pe caz;

- *Raport de expertiză psihiatrico-legală nr. 146 a-2013 din 04 martie 2014* (f.d.82-85) prin care comisia de experți a constatat că, Novacov Andrei nu suferă de careva dereglări psihice și întrecut nu le-a suferit, și în momentul săvârșirii infracțiunii dădea seama de acțiunile sale și putea să le dirijeze. Totodată, este apt să participe la acțiuni de urmărire penală și să depună declarații în instanța de judecată;

- *Raport de expertiză nr. 9163 din 24 decembrie 2013* (f.d.93-97) straturile celor 4 particule de vopsea, prezentate la examinare, se potrivesc după parametrii stabiliți corespunzătoare a particulelor de vopsea din pachete nr. 1, 2, 3 și 4. Fibrele prezentate la examinare în pachetul nr. 7, după parametrii stabiliți se aseamănă cu fibrele fragmentului de țesătură din pachetul nr. II, deci au apartenența de grup. În pachetele nr. 1a, 1-6 particule, asemănătoare cu cele din pachetele I și II nu s-au depistat;

- *Rapoarte de expertiză judiciară nr. 12/5-7411 din 30 ianuarie 2014, nr. 3209 din 23 aprilie 2014, nr. 3210 din 29 aprilie 2014* (f.d.106-108, 119-121,135-144);

- *Avize de testare la poligraf nr. 3481 din 08 aprilie 2014, nr.3487 din 29 aprilie 2014* (f.d.150-153,155-159);

Volumul V

- *Declarațiile lui Novacov Andrei în calitate de bănuțit din 12 noiembrie 2013 și de învinuit din 13 noiembrie 2013, 16 iunie 2014 (f.d.18, 25,113);*

- *Declarațiile lui Maresiev Serghei în calitate de învinuit din 29 noiembrie 2013 și 06 iunie 2014 (f.d.63, 101);*

Volumul VI

- *Ordonanța de refuz în începerea urmării penale din 20 decembrie 2013 (f.d.150-153);*

- *Răspunsul Centrului Național de Expertize Judiciare nr. 4600 din 06 octombrie 2015 (f.d.122);*

- *Răspunsul Centrului tehnico-criminalistic și expertize judiciare din cadrul Inspectoratului General de Poliție nr. 34/12/7063 din 12 octombrie 2015 (f.d.123).*

Apreciind probele în cauză, instanța de apel a conchis ca fiind concludente și pertinente.

Totodată, instanța de apel a menționat că vinovăția inculpaților în comiterea omorului lui Ianevici A. se confirmă prin declarațiile martorului Raetchi Ilia, care fiind audiat în instanța de fond a relatat că la 05.02.2013, în intervalul de timp 16.46, a ieșit în scara blocului să fumeze și a văzut cum inculpații s-au ridicat la Ianevici A., ultimul deschizând ușa, însă nu a dorit ca ei să intre, spunând să-l lase în pace că totul este normal, dar Maresiev Serghei l-a împins cu mîna dreaptă și împreună cu Novacov Andrei au intrat în apartament. Prin urmare, declarațiile nominalizate confirmă faptul că inculpații au fost nemijlocit în apartamentul victimei și nu acasă cum este menționat în apelul avocatului Lepilov Natalia în numele lui Novacov A.

Argumentul avocatului Lepilov N., precum că inculpatul Novacov A. la ora 16.52 se afla acasă, deoarece potrivit descifrărilor apelurilor telefonice la această oră ultimul a telefonat pe telefonul fix a lui Maresiev Serghei, iar convorbirea respectivă a durat 40 de secunde, instanța de apel le-a apreciat critic, acestea fiind combătute prin declarațiile martorului Raetchi Ilia. Or, ultimul a explicat că a ieșit să fumeze la ora 16.46, fapt confirmat prin înregistrarea camerei de supraveghere video instalată în apartamentul său, iar peste două minute a văzut cum inculpații Maresiev Serghei și Novacov Andrei se ridicau la victima Ianevici Alexandr. Ulterior, la ora 16.50, a intrat în apartamentul său, fapt înregistrat de camera de supraveghere video, și nu a văzut ca inculpații să iasă din apartamentul victimei Ianevici Alexandr.

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat ca fiind întemeiată poziția primei instanțe precum că, la ora 16.52, inculpații se aflau în apartamentul victimei și apelul telefonic în apartamentul lui Maresiev Serghei a fost efectuat de către Novacov Andrei din apartamentul victimei Ianevici Alexandr, iar receptorul a fost luat de către tatăl inculpatului - Maresiev Andrei, care, la acel moment se afla acasă. Faptul că, la acea oră, Maresiev Andrei se afla acasă, este dovedit prin declarațiile inculpatului, care a explicat că *tatăl său a venit acasă până la momentul când el și Novacov Andrei s-au ridicat la victimă.*

Referitor la alegerile avocatului Lepilov Natalia precum că instanța de fond nici nu a pus întrebarea lui Maresiev Andrei dacă la ora 16.52, acesta a primit un apel telefonic pe telefonul fix cu durata de 40 de secunde, instanța de apel a menționat că, fiind audiat în ședința de judecată în instanța de apel, Maresiev Andrei a precizat că la data de 05 februarie 2013, în perioada de la 16.45 și până la ora 17.00 s-a aflat acasă, fiind la bucătărie unde pregătea mâncare. Însă, din cauza că lucra hota și radioul nu a auzit dacă inculpatul Maresiev Serghei a ieșit undeva din apartament, precum nici un apel telefonic.

Astfel, instanța a apreciat critic declarațiile martorului Maresiev Andrei în privința apelului

telefonice, fiindcă Maresiev Serghei este feciorul său, respectiv martorul este interesat în rezultatul examinării cauzei penale, fiind depuse astfel de declarații în apărarea feciorului. Mai mult, martorul a relatat că telefonul este fără fir, iar baza acestuia se află în camera feciorului.

Respectiv, declarațiile martorului indicat în coraport cu descifrările apelurilor telefonice demonstrează cu certitudine că, anume Maresiev Andrei la data de 05 februarie 2013, ora 16.52 a răspuns la apelul telefonic pe telefon fix, inclusiv fiind apreciate critic declarațiile martorului referitor la faptul că, în toată perioada de când a venit acasă de la 16.45 până la 17.00, inculpatul Maresiev Serghei se afla în camera sa. Or, din declarațiile depuse, Maresiev Andrei a relatat că, toată această perioadă se afla la bucătărie, de unde nu se vede ușa de la intrare în apartament, precum că lucra hota și radioul.

Cât privește argumentele apărătorului Lepilov Natalia precum că, poziția acuzării se află în contradicție cu declarațiile martorului Raetchi Serghei, din care rezultă că, în perioada 16.50 până la 17.15 minute s-a aflat în curtea blocului și nu a văzut pe nimeni să iasă din casă, ce exclude faptul aflării inculpaților în această perioadă în apartamentul victimei Ianevici Alexandr și că ultimii se aflau acasă, instanța l-a apreciat, ca unul nefondat, menționând că din declarațiile martorului depuse în instanța de fond se atestă că, după ce în curtea casei a venit ambulanța el și fratele său Raetchi Ilia stăteau în curtea casei, fumau, și în acest timp din altă ușa din spate a casei a ieșit inculpatul Maresiev Serghei și a întregat ce s-a întâmplat.

Astfel, din declarațiile martorului Raetchi Serghei rezultă că casa de locuit are două intrări, și inculpatul Maresiev Serghei pentru a ajunge acasă de la apartamentul victimei Ianevici Alexandr nu urma obligatoriu să iasă prin ușa din față, ceea ce explică faptul că martorul Raetchi Serghei nu a văzut ca cineva să iasă din ușa din față a casei.

Referitor la motivul avocatului Lepilov Natalia că, declarațiile inculpatului Maresiev Serghei precum că s-a aflat în apartamentul victimei pe parcursul perioadei de 10 minute, urmează să fie apreciate critic, instanța de apel l-a considerat nefondat, deoarece inculpatul Maresiev Serghei în cadrul audierii atât în instanța de fond, cât și apel, a declarat că, împreună cu Novacov Andrei au intrat în apartamentul victimei Ianevici Alexandr, iar el a intrat în camera părinților acestuia și a examinat tot apartamentul pentru a constata că în apartament nu mai este nimeni. Mai mult, atât Maresiev Serghei, cât și inculpatul Novacov Andrei au explicat că, mai întâi au discutat cu victima Ianevici Alexandr, și doar după se s-au asigurat că totul este în regulă au plecat acasă.

Reieșind din declarațiile inculpaților, se atestă că aceștia s-au aflat în apartamentul victimei *mai mult de perioada de 2 minute*, respectiv, poziția avocatului precum că inculpații se aflau acasă, nu și-a găsit confirmare prin probele prezentate și analizate.

În ceea ce privește argumentul avocatului Lepilov Natalia precum că, urma strangurării depistată pe gâtul victimei Ianevici Alexandr putea fi lăsată de către ața de culoare neagră cu cruciuliță, prezente pe tabele foto anexate la procesul-verbal de examinare a cadavrului din 06 februarie 2013 și actul nr. 17 de examinare a cadavrului din 14 septembrie 2013, care a nimerit sub brâul de la kimono și de aceea a lăsat o urmă mai pronunțată pe gâtul victimei, iar experții eronat au constatat că această urmă a fost efectuată de către cablu de la dispozitiv de încărcare a telefonului mobil, instanța de apel l-a considerat nefondat, reținând următoarele.

Potrivit raportului de expertiză traseologică nr. 12/5-4956 din 28 august 2013 este indicat că, experților le-a fost prezentată spre examinare inclusiv și ața de culoare neagră, iar la capitolul de întrebări puse în fața experților, se regăsește și întrebarea dacă putea urma strangurării depistată pe gâtul victimei Ianevici Alexandr, să fie produsă de ața de culoare neagră, sau de la cablu de la

telefonul mobil de model „Nokia” prezentat spre examinare.

Respectiv, în concluziile expertizei traseologice *este indicat clar că*, urma de strangulare de pe gâtul victimei Ianevici Alexandr, putea fi lăsat de cablu de la dispozitiv de încărcare a telefonului mobil de model „Nokia”, sau unui cablu care are structura asemănătoare cu diametru de 2,6 mm, *și nu putea fi produsă de ața de culoare neagră cu diametru de 1 mm.*

Prin urmare, argumentul precum că experții în cadrul expertizei traseologice nici nu au examinat existența pe corpul victimei Ianevici Alexandr a aței cu cruciuliță sunt absolut nefondate și contravin probelor pe dosar.

Mai mult, instanța de apel a considerat nefondate argumentele invocate de avocatul Lepilov Natalia, precum că expertiza traseologică a fost efectuată cu încălcări, menționând că potrivit Hotărârii Guvernului nr. 195 din 24 martie 2017 privind aprobarea Nomenclatorului expertizelor judiciare, expertiza traseologică reprezintă examinarea urmelor create de om (cu excepția urmelor de mâini și plantei piciorului) și animale, cu diferite obiecte ale lumii materiale (obiecte, părți de obiecte, mecanisme, scule, unități de transport etc.) precum și a urmelor materii. Iar în ceea ce ține de problemele puse spre rezolvare la efectuarea expertizei traseologice, printre acestea se regăsesc examinarea compartimentelor urmelor de noduri și legături, pentru stabilirea faptului dacă este vorba de înscenare sau de săvârșire a unei infracțiuni în cazul strangulărilor.

Astfel, argumentul avocatului precum că examinarea urmelor de pe corpul victimei Ianevici Alexandr nu ține de domeniul traseologiei este unul nefondat, combătut de prevederile legislației în vigoare din domeniu.

Faptul că examinarea urmelor de strangulare de pe gâtul victimei ține de domeniul traseologiei, se confirmă și prin răspunsul Centrului tehnico-criminalistic și expertize judiciare din cadrul Inspectoratului General de Poliție eliberat avocatului Igor Tuhari, din 12 octombrie 2015, potrivit căreia întrebarea ce ține de urme pe gâtul victimei Ianevici Alexandr *nu poate fi soluționată în cadrul efectuării expertizei traseologice tradiționale*, această întrebare *poate fi soluționată în cadrul expertizei traseologice medico-legale*, adică obiectul expertizei totuși ține de domeniul traseologiei, cum și este prevăzut conform Hotărârii Guvernului nr. 195 din 24 martie 2017.

Cât privește argumentul avocatului Lepilov Natalia privind calitatea efectuării expertizei traseologice nr. 12/5-4965 din 28 august 2013, precum că de către experți nu a fost soluționată întrebarea dacă ața de la cruciuliță putea să lase urme pe gâtul lui Ianevici Alexandr, instanța de apel a reiterat că, această întrebare a fost soluționată de către experți, contrar afirmațiilor apărătorului.

În cadrul urmăririi penale, de către organul de urmărire penală a fost dispusă efectuarea unei expertize medico-legale, cu înaintarea în fața expertului întrebărilor referitor la cauza decesului victimei Ianevici Alexandr și stabilirea apartenenței urmelor depistate pe cadavrul acestuia, iar potrivit concluziilor expertizei medico-legale în comisie nr. 333 din 04 noiembrie 2013, s-a constatat că, *decesul victimei Ianevici Alexandr s-a produs în rezultatul asfixiei mecanice*, iar reieșind din rezultatele expertizei traseologice 12/5-4965 din 28 august 2013, urma de strangulare îngustă *putea fi lăsată de un obiect asemănător cu cablu de la dispozitivul de încărcare a telefonului mobil, sau unui dispozitiv asemănător.*

Prin urmare, instanța de apel a considerat nefondate argumentele apărătorului precum că la efectuarea expertizei medico-legale, experții nu au efectuat nici o cercetare proprie și au transcris rezultatele expertizei traseologice, fiindcă din conținutul raportului de expertiză medico-legală în

comisie nr. 333 din 04 noiembrie 2013 rezultă că, experții au cercetat nemijlocit în afara de concluziile expertizei traseologice din 04 septembrie 2013 și alte acte procesuale întocmite cum ar fi: - concluziile expertizei medico-legale nr. 17D din 23 mai 2013; - act de examinare medico-legală nr. 16 din 16 mai 2013; - procesul-verbal de cercetare la fața locului din februarie 2013; - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 14 februarie 2013; - procesul-verbal de examinare a brâului de la kimono din 06 februarie 2013; - procesul-verbal de examinare a cadavrului din 06 februarie 2013; - ața de culoare neagră; - cablu de la dispozitivul de încărcare a telefonului mobil de model „Nokia”; - brâul de la kimono de culoare portocalie și galbenă; - discuri cu pozele fotografice al cadavrului lui Ianevici Alexandr și fragmente de stecla de la ușa de la baie din domiciliul lui Ianevici Alexandr.

Cele menționate confirmă netemeinicia argumentelor apărării, precum că expertiza medico-legală a fost efectuată numai în baza constatărilor expertizei traseologice 12/5-4965 din 28 august 2013, deoarece este combătut de conținutul raportului de expertiză medico-legală nominalizat mai sus.

Astfel, instanța de apel a reținut că probele în raport cu expertiza traseologică nr.12/5-4965 din 28 august 2012 și expertiza medico-legală în comisie nr.333 din 04 noiembrie 2013, confirmă pe deplin vinovăția inculpaților Maresiev Serghei și Novacov Andrei și pot fi puse la baza învinuirii aduse.

Referitor la faptul că, în învinuire este indicat că inculpații au sugrumat victima cu cablu de la dispozitiv de încărcare a unui aparat foto, instanța de apel a menționat că, potrivit rapoartelor de expertiză traseologică și medico-legală în comisie nr. 333 din 04 noiembrie 2013, se constată că, urma de strangulare îngustă de diametru 1 mm, putea fi lăsată de cablu de la dispozitiv de încărcare al telefonului mobil de model „Nokia”, sau cu cablu care are structura analogică. Totodată, din declarațiile succesului părții vătămate Ianevici Marina, rezultă că ultima a depistat că din apartament a dispărut cablu de la dispozitiv de încărcare de la aparat foto, motivul din care, precum și reieșind din concluziile expertizelor judiciare, s-a indicat că inculpații au sugrumat pe victima Ianevici Alexandr cu cablu de la dispozitiv de încărcare de la aparatul pentru fotografiat.

Cât privește argumentele avocatului Tuhari Igor în interesele inculpatului Maresiev Serghei invocate în apelul declarat, referitor la rapoartele de expertiză traseologică nr.12/5-4965 din 28 august 2013 și expertizei medico-legale în comisie nr.333 din 04 noiembrie 2013, instanța de apel a menționat că acestea sunt analogice argumentelor invocate în apelul avocatului Lepilov Natalia în interesele lui Novacov Andrei.

Instanța de apel a respins alegațiile avocatului Tuhari Igor precum că nu a fost demonstrat lovirea de către Maresiev Serghei a victimei, concluzionând că poziția apărării fiind combătută prin declarațiile inculpaților, unde ambii au indicat că Maresiev Serghei a lovit victima cu palma. Mai mult, declarațiile inculpaților se confirmă și prin raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.333 din 04 noiembrie 2013, potrivit căruia leziunile corporale depistate pe partea stângă a capului victimei Ianevici Alexandr sub formă de hemoragii, puteau fi produse cu un obiect contondent dur, mai mult probabil, în timpul lovirii cu cap de acest obiect contondent, nu cu mult timp înainte de survenirea decesului.

Prin urmare, faptul lovirii victimei Ianevici Alexandr de către inculpatul Maresiev Serghei, a fost demonstrat prin probe incontestabile.

În ce privește argumentul avocatului Tuhari Igor că versiunea privind înscenarea suicidului

victimei nu este întemeiată și nu se bazează pe probe, instanța de apel le-a considerat nefondate, deoarece instanța de fond corect a conchis asupra înscenării suicidului victimei Ianevici Alexandr de către inculpații Maresiev Serghei și Novacov Andrei, deoarece din concluziile expertizelor traseologice nr. 12/5-4965 din 28 august 2013 și medico-legale în comisie nr. 333 din 04 noiembrie 2013, pe gâtul victimei Ianevici Alexandr au fost depistate două brazde de strangulare și anume, una mai lată cu diametru de 2,6 mm și alta îngustă cu diametru de 1 mm, iar în concluziile sale expertii *au exclus posibilitatea cauzării brazdei înguste de strangulare de ață de la cruciuliță, stabilind cu certitudine că această brazdă de strangulare a fost produsă de un cablu de la dispozitivul de încărcare al telefonului mobil de model „Nokia” sau de la dispozitivul asemănător.* Astfel, probele nominalizate confirmă învinuirea înaintată inculpaților, inclusiv și circumstanțele cu privire la înscenarea suicidului victimei Ianevici Alexandr.

Mai mult, vinovăția inculpaților se confirmă prin procesul-verbal de examinare a cadavrului din 06 februarie 2013, raportul de constatare medico-legală nr. 17 din 05 februarie 2013, care confirmă rezultatele expertizelor traseologice nr. 12/5-4965 din 28 august 2013 și medico-legale în comisie nr. 333 din 04 noiembrie 2013, referitor la leziunile corporale depistate pe corpul victimei și cauza decesului acestuia și anume, asfixia mecanică.

Totodată, instanța de apel a considerat neîntemeiată versiunea apărării precum că victima s-a sinucis din cauza relațiilor tensionate cu părinții săi, reținând în aces sens că argumentele indicate rezultă numai din declarațiile lui Maresiev Serghei și Novacov Andrei, nefiind susținute de alte probe administrate și examinate, care au fost supuse verificării în instanța de apel.

Cât privește argumentul avocatului Lepilov Natalia privind încălcarea prevederilor referitor la compunerea completului de judecată, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate, reținând următoarele.

Cauza penală a fost repartizată spre examinare completului de judecată în componența: - Popovici Serghei, Colev Grigori și Gubenco Serghei. Ulterior, practic la finisarea cercetării judecătorești, judecătorii Popovici Serghei și Gubenco Serghei, au fost înlocuiți cu judecătorii Hudoba Valeri și Botezatu Igor, și în opinia apărării reieșind din complexitatea cauzei, a fost depusă cererea privind reluarea cercetării judecătorești de la început conform art. 31 Cod de procedură penală.

Potrivit art. 31 alin. (1), (3) Cod de procedură penală *„completul de judecată format în condițiile art.30 trebuie să rămână același în tot cursul judecării cauzei, cu excepția prevăzută în alin.(3). Dacă aceasta nu este posibil, completul poate fi schimbat până la începerea cercetării judecătorești. În cazul în care cauza se judecă în fond de un complet format din 3 judecători și unul din aceștia nu poate participa în continuare la judecarea cauzei din motiv de boală îndelungată, deces sau din motivul eliberării din funcție în condițiile legii, acest judecător este înlocuit de un alt judecător și cauza se judecă în continuare. Judecătorului care intervine în proces i se oferă timp pentru a lua cunoștință de materialele cauzei, inclusiv de cele cercetate în instanță, și pentru a se pregăti pentru participarea de mai departe în proces, însă înlocuirea judecătorului în condițiile prezentului alineat nu necesită reluarea judecării cauzei de la început. Judecătorul este în drept să solicite repetarea unor acțiuni procesuale deja efectuate în ședință în lipsa lui dacă are de concretizat chestiuni suplimentare.”*

Astfel, instanța de apel a constatat că, în momentul înlocuirii membrilor completului de judecată, cercetarea judecătorească nu era finisată și în temeiul art. 31 alin. (3) Cod de procedură penală nu exista nici un motiv pentru începerea cercetării judecătorești de la început. Prin urmare,

la modificarea completului de judecată nu a fost efectuată nici o încălcare procesuală, fiind respectate pe deplin prevederile art.31 alin.(3) Cod de procedură penală, care reglementează schimbarea completului de judecată la etapa cercetării judecătorești.

Instanța de apel a conchis că apelurile declarate de inculpatul Maresiev Serghei cu avocatul acestuia Tuhari Igor și ale inculpatului Novacov Andrei cu avocatul său Lepilov Natalia sunt nefondate, care urmează a fi respinse.

Referitor la apelul succesorilor părții vătămate care critică soluția instanței de fond în partea individualizării pedepsei penale în privința inculpaților, solicitând înăsprirea pedepsei, instanța de apel a considerat că apelul dat urmează a fi respins, ca nefondat, reținând următoarele.

Potrivit art. 61 alin. (1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, prevede că pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art.75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Dispoziția art. 70 alin. (3) Cod penal stipulează că, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din maximumul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, reduse la jumătate.

Echitatea socială a pedepsei se realizează când față de inculpat se aplică sancțiunea penală corespunzătoare gradului prejudiciabil al infracțiunii comise, circumstanțelor cauzei și personalității acestuia. Un alt scop al pedepsei, fiind reeducarea și resocializarea condamnatului, după executarea pedepsei penale stabilite.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei aplicate, urmează a se ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, persoana celui vinovat, circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea inculpatului, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia și condițiile de viață ale familiei condamnatului.

Legiuitorul a stipulat că infracțiunea prevăzută de art.145 alin. (2) lit. e),i),j) Cod penal se pedepsește cu închisoare de la 15 la 20 de ani, sau cu detențiune pe viață. În temeiul art.71 alin.(3) Cod penal, detențiunea pe viață nu se aplică minorilor.

Respectiv, aplicând prevederile art. 70 alin. (3) Cod penal, limita maximă a pedepsei pentru infracțiunea săvârșită este de 10 ani.

Din materialele cauzei se constată că, la momentul săvârșirii infracțiunii, inculpații Maresiev Serghei și Novacov Andrei nu au atins vârsta de 18 ani, și respectiv au săvârșit infracțiunea fiind minori.

Totodată, potrivit datelor caracteristice inculpații Maresiev Serghei și Novacov Andrei

sunt caracterizați pozitiv, anterior nu au fost judecați și nu au fost atrași la răspundere contravențională.

Instanța de fond corect a reținut în speță circumstanța atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (1) lit.b) Cod penal și anume, săvârșirea infracțiunii de către un minor, iar careva circumstanțe agravante nefiind stabilite.

Prin urmare, instanța de apel a conchis de a respinge argumentele invocate în apelul succesorilor părții vătămate referitor la înăsprirea pedepsei, precum că inculpații nu au recunoscut vinovăția și nu s-au căit în cele comise, or, recunoașterea sau nerecunoașterea a vinovăției este un drept al inculpaților, în care ultimii nu pot fi limitați, fiind un mijloc de realizare al dreptului la apărare garantat de legislația procesuală națională, normele constituționale și art. 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Astfel, instanța de apel a considerat că pedeapsa stabilită lui Maresiev Serghei și Novacov Andrei de către prima instanță este echitabilă și va contribui la corectarea și reeducarea acestora, precum și la echitatea socială.

La fel, instanța de fond corect a soluționat chestiunea referitor la corpurile delictive.

11. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri avocatul Jecov Nicolai în numele inculpatului Maresiev Serghei și avocatul Dandăș Veaceslav în numele inculpatului Novacov Andrei, care au solicitat:

11.1. Avocatul Jecov Nicolai în numele inculpatului Maresiev Serghei, invocând temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin.(1) pct.6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor contestate, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpaților.

În susținerea solicitărilor sale, apărarea, indicând motive similare celor invocate în cererea de apel de avocatul Tuhari Igor, a menționat următoarele:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței:

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii;
- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Astfel, avocatul critică concluziile rapoartelor de expertiză traseologică nr.12/5-4965 din 28.08.2013 și medico-legală în comisie nr.333 din 03.09.2013, considerând că la baza soluției de condamnare greșit și neîntemeiat au fost puse aceste probe, prin urmare instanțele judecătorești au constatat circumstanțele referitor la latura obiectivă a infracțiunii imputate inculpaților și anume că cauza morții lui Ianevici Alexandr a fost strangularea.

Decizia instanței de apel este emisă în lipsa probelor admisibile, certe ce ar demonstra că a fost comisă infracțiunea de omor precum și faptul existenței în acțiunile inculpaților a elementelor infracțiunii.

Prin urmare, decizia contestată conține afirmații contradictorii și erori de fapt, iar soluția acesteia contravine circumstanțelor constatate în textul deciziei.

Instanța de apel a indicat că vinovăția inculpaților este confirmată prin: aviz de testare la poligraf nr.3481 din 08.04.2014, aviz de testare la poligraf nr.3487 din 29.04.2014, astfel probele date nu pot fi puse la baza soluției de condamnare în lipsa cadrului legal, iar referitor la probele - raportul din 22.01.2014, - procesul-verbal de ascultare a convorbirilor din 22.01.2014, - anexa la procesele-verbale de ascultare a convorbirilor din 22.01.2014, 27.01.2014, 29.01.2014 a indicat că acestea au fost acumulate cu încălcarea drepturilor esențiale a inculpatului minor, deoarece persoana minoră fiind audiată în lipsa avocatului, reprezentantului legal, pedagogului, cu aplicarea

presiunilor, manipulărilor, amenințărilor. Acțiunile întreprinse în privința minorului Novacov Andrei nu se încadrează în nici un tip de activitate de investigații exhaustiv prevăzute de legea privind activitățile speciale de investigație din 29.03.2012. Aprobarea ulterioară a măsurilor speciale de investigații de către judecătorul de instrucție nu decade instanța de judecată de obligația de aprecierea probei cercetate sub aspectul legalității.

Probele acumulate cu încălcarea minorului la apărare sunt inadmisibile și nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare.

11.2. Avocatul Dandeu Veaceslav în numele inculpatului Novacov Andrei, invocând temeiurile prevăzute la art. 427 alin.(1) pct.2), 6), 8) Cod de procedură penală, solicită, casarea sentinței și deciziei instanței de apel cu dispunerea achitării lui Novacov Andrei de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit.e), i), j) Cod penal.

Apărătorul invocă că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel; la rejudecarea cauzei instanța nu a executat indicațiile instanței de recurs, situație de drept probată de soluția instanței de apel, care nici într-un fel, în soluția sa nu indică cronologia examinării cauzei penale, motivele și temeiurile care au dus la trimiterea cauzei la rejudecare, analiza și aprecierea acestora.

Astfel, decizia contestată nu este clară în partea ce ține de descrierea faptelor comise și imputate inculpaților, precum și calificarea acestora potrivit circumstanțelor cauzei, ori învinuirile aduse sunt formale și confuze, fără o individualizare reală a circumstanțelor și faptelor, precum și a consecințelor, în coroborare cu calificarea imputată.

Totodată, a menționat că decizia instanței de apel nu este motivată, ori în mare parte instanța face referire la probele scrise, fără să indice conținutul concret al acestora, din care motiv nu dă apreciere probelor, atât din punct de vedere al admisibilității, cât și a utilității.

Prin urmare, în speță, nu au fost prezentate probe care ar demonstra învinuirea adusă lui Novacov A. și Maresiev S., precum și concluziile instanței sunt bazate pe presupuneri și abordări generale, fără a efectua o apreciere și calificare a circumstanțelor probate în baza prevederilor legale.

12. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință asupra recursurilor declarate de către apărători, pledând pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, menționând că argumentele invocate în recursuri au constituit obiect de examinare în instanța de apel, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii de condamnare nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

13. Examinând admisibilitatea recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că acestea urmează a fi declarate inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

Conform prevederilor Legii nr. 246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție), art. XI alin. (3), *recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.*

Totodată, din textul legii menționate, rezultă că procedura de examinare a admisibilității recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a acestei Legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

În speță se constată că, recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023) și au declarat recursurile în termen, avocatul Jecov Nicolai la 06 iulie 2023, iar avocatul Dandeu Veaceslav la 07 iulie 2023.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), *instanța de recurs, examinând admisibilitatea recursurilor declarate împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestora în cazul în care constată că sunt vădit neîntemeiate.*

Din conținutul recursurilor declarate se constată că, avocatul Jecov Nicolai în numele inculpatului Maresiev Serghei invocă temei de casare prevăzute la art. 427 alin.(1) pct.6), 8), 12) Cod de procedură penală, iar partea apărării Dandeu Veaceslav în interesele inculpatului Novacov Andrei cele stipulate în art.427 alin.(1) pct.2), 6), 8) Cod de procedură penală, conform prevederilor în vigoare până la modificările introduse prin Legea nr.246 din 31.07.2023, însă, reieșind din esența criticilor invocate, completul de judecată reține că acestea se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor. Or, apărarea face o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanțele de fond nu confirmă vinovăția inculpaților Maresiev Serghei și Novacov Andrei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e), i), j) Cod penal.

Verificând alegațiile apărătorilor, în raport cu actele cauzei, instanța de recurs conchide că acestea sunt neîntemeiate, iar instanța de apel la adoptarea soluției, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată.

Astfel, completul de judecată ține să menționeze că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct.10.1. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpaților Maresiev Serghei și Novacov Andrei, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile de pe rol, probele administrate pe caz demonstrând prezența în acțiunile inculpaților a elementelor infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit.e), i), j) Cod penal și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite de inculpați și semnele componente de infracțiune incriminată.

Astfel, potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin.(5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Drept urmare, cu referire la criticile invocate de avocații Jecov Nicolai în numele inculpatului Maresiev Serghei și avocatul Dandeu Veaceslav în interesele inculpatului Novacov Andrei precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, completul de judecată le apreciază ca fiind neîntemeiate, deoarece, verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele invocate în apeluri, se atestă că apărarea a primit răspunsuri la argumentele înaintate, iar simplul dezacord a titularilor cererilor de recurs cu soluția pronunțată în speță, nu constituie temei de admitere a recursurilor în sensurile formulate. Mai mult, în conținutul recursurilor nu au fost descrise care anume din motivele apelurilor nu au fost luate în considerație la judecarea cauzei.

În acest sens, instanța de recurs menționează, că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Sub acest aspect, instanța de recurs reiterează că, la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor de fond.

Din atare considerente, completul de judecată nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii încriminate.

Completul de judecată menționează că *aprecierea probelor de către instanțele de fond poate să fie recunoscută ca o eroare gravă de fapt și reținută de instanța de recurs, doar în cazul unor expuneri denaturate - ce nu corespund conținutului factual a probelor, sau neluarea în considerare a acestora.*

La caz, completul de judecată apreciază critic argumentele recurenților, deoarece acestea nu confirmă că soluția emisă de instanța de apel ar contravine aprecierilor expuse în motivarea acesteia.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală (redacția Legii nr.66 din 05.04.2012, în vigoare din 27.10.2012), invocat de apărătorul Dandeu Veaceslav în numele inculpatului Novacov Andrei în recursul său, completul de judecată menționează că, recurentul nu a argumentat, motivarea poziției abordate, aceasta căpătând forma unei alegații declarative.

Cât privește temeiul stipulat de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală (redacția Legii nr.66 din 05.04.2012, în vigoare din 27.10.2012), indicat de avocați în numele inculpaților, instanța de recurs reține că, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește obiectul, latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Deși se invocă că inculpații Maresiev Serghei și Novacov Andrei nu sunt vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin.(2) lit.e), i), j) Cod penal, instanța de recurs a ajuns la concluzia că instanța de apel întemeiat a conchis că afirmațiile respective a inculpaților nu generează achitarea acestora precum s-a solicitat în recursuri, or în cursul judecării cauzei în

apel au fost analizate probe care înlătură orice dubiu și dovedesc cu certitudine vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii de omor cu bună știință asupra unui minor, de două persoane, cu deosebită cruzime.

De asemenea, analizând subsidiar actele cauzei, se constată că nici eroarea de drept semnalată de avocatul Jecov Nicolai în numele inculpatului Maresiev Serghei, stipulată în art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală (redacția Legii nr.66 din 05.04.2012, în vigoare din 27.10.2012), care prevede situația când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, cu certitudine nu a fost admisă de instanța de apel, aceasta având un caracter declarativ, or, instanța de apel, audiind participanții la proces, cercetând probele administrate de instanța de fond, și anume, declarațiile inculpaților Maresiev Serghei, Novacov Andrei date la diferite etape ale procesului penal, declarațiile succesorilor părții vătămate Ianevici Marina, Ianevici Alexandr, declarațiile martorilor Raietchi S., Raietchi I., Colța A., Pogolovchina E., Gancioglo D., precum și probele materiale nominalizate în decizia instanței de apel (f.d.199-204, vol.XIII) - astfel, întemeiat a ajuns la concluzia de a menține încadrarea juridică ale acțiunilor inculpaților Maresiev Serghei și Novacov Andrei în baza art. 145 alin.(2) lit.e), i), j) Cod penal. Or, solicitarea apărării de a fi achitați inculpații nu poate fi reținută de către instanța de recurs, întrucât inculpații Maresiev Serghei și Novacov Andrei prin fapta comisă, au atentat la obiectul juridic al infracțiunii de omor, ce constituie relațiile sociale cu privire la viața persoanei, la caz, victima Ianevici Alexandr. Mai mult, potrivit rapoartelor de expertiză traseologică nr.12/5-4965 din 28.08.2013 și medico-legală în comisie nr.333 din 04.11.2013, rezultă că decesul victimei a survenit în rezultatul asfixierii mecanice cu sugrumarea cu cablu de la dispozitiv de încărcare al telefonului mobil de model „Nokia” sau unui dispozitiv asemănător.

Referitor la argumentele apărătorului Jecov Nicolai precum că instanța de apel în decizia contestată a indicat că, vinovăția inculpaților a fost confirmată prin probe administrate cu încălcarea dreptului inculpatului minor Novacov Andrei (*raportul din 22.01.2014, procesul-verbal de ascultare a convorbirilor din 22.01.2014, anexa la procesele-verbale de ascultare a convorbirilor din 22.01.2014, 27.01.2014, 29.01.2014*), completul de judecată menționează că, nu pot fi reținute, întrucât analizând lucrările dosarului, se constată că instanțele ierarhic inferioare au reținut inadmisibilitatea probelor menționate supra.

Mai mult ca atât, se atestă că, la adoptarea soluției de condamnare, instanțele de judecată s-au bazat pe întreg cumul de probe pertinente și concludente, administrate în prezenta cauză, verificate și reevaluate prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, fără a admite careva erori de fapt și de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate, care confirmă cu certitudine vinovăția inculpaților Maresiev Serghei și Novacov Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit.e), i), j) Cod penal.

Afirmația recurenților precum că instanțele de judecată incorect au apreciat probele punându-le la baza soluției de condamnare, nu poate fi reținută ca temei de admitere a recursurilor declarate, deoarece, ca probe acestea au fost administrate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțe în modul corespunzător, conform procedurii penale, iar temei de a pune la îndoială legalitatea acestor concluzii nu a fost stabilit.

Contrar argumentelor apărării prin care se invocă faptul că instanțele de fond și-au fundamentat soluția în baza rapoartelor de expertiză traseologică nr.12/5-4965 din 28.08.2013 și medico-legală în comisie nr.333 din 04.11.2013, ignorând probele prezentate de către partea apărării, completul de judecată conchide că instanța de apel a examinat toate probele din dosar și

nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpaților Maresiev Serghei și Novacov Andrei, așa cum susține apărarea, însă le-a analizat în ansamblul lor prin coroborare, corect ajungând la concluzia că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală în privința inculpaților.

Sub acest aspect, se impune a preciza că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, precum și pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Completul de judecată atestă că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind menținerea sentinței primei instanțe.

Totodată, recurenții consideră că instanța de apel, a adoptat o soluție insuficient motivată, însă completul de judecată relevă că nu s-a stabilit presupusa eroare de drept invocată de către apărători, or, din conținutul deciziei recurate rezultă în mod clar raționamentele care au fundamentat soluția instanței de apel prin care a fost menținută sentința primei instanțe privind condamnarea inculpaților Maresiev Serghei și Novacov Andrei în baza art. 145 alin. (2) lit. e), i), j) Cod penal, cu aplicarea art.79 Cod penal, la o pedeapsă de 8 ani și respectiv,7 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis, pentru fiecare.

Într-o altă ordine de idei, completul de judecată, cu referire la argumentul apărătorului Jecov Nicolai privind încadrarea greșită a faptei săvârșite, enunță că, analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate de către recurent, conchide că instanța de apel, menținând soluția primei instanțe, la judecarea apelurilor a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la concluzia corectitudinii încadrării juridice a acțiunilor inculpaților Maresiev Serghei și Novacov Andrei, astfel just concluzionând că în acțiunile acestora sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. art. 145 alin. (2) lit. e), i), j) Cod penal, motivându-și temeinic soluția în acest sens, motivare pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece motivarea și soluția instanței de apel sunt pe deplin conforme circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997). Subsecvent, în concepția Curții Europene, art. 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser v. Franța, nr. 38748/97 din 9 martie 1999).

Rezumând circumstanțele expuse supra, completul de judecată indică că nu a constatat prezența erorilor invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate,

deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile declarate sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

14. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

DISPUNE :

Inadmisibilitatea recursurilor declarate de către avocatul Jecov Nicolai în numele inculpatului Maresiev Serghei și de către avocatul Dandăș Veaceslav în numele inculpatului Novacov Andrei, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 06 martie 2023, în cauza penală în privința lui *Maresiev Serghei Xxxx* și *Novacov Andrei Xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Malanciuc Ion

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Roic-Botezatu Lilia